

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 274

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

53e jaargang
9 oktober 2010

Nummer

Inhoud

Bladzijde

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2010/C 274/01

Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*
PB C 260 van 25.9.2010

1

V Adviezen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2010/C 274/02

Gevoegde zaken C-395/08 en C-396/08: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 juni 2010 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte d'appello di Roma — Italië) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08) (Richtlijn 97/81/EG — Raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid — Gelijke behandeling van deeltijd- en voltijdwerkers — Berekening van ouderdomspensioendiensttijd — Uitsluiting van niet-gewerkte tijdvakken — Discriminatie)

2

NL

Prijs:
3 EUR

(Vervolg z.o.z.)

<u>Numer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 274/03	Zaak C-293/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Innsbruck (Oostenrijk) op 14 juni 2010 — Gebhard Stark/D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG	2
2010/C 274/04	Zaak C-312/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesarbeitsgericht Köln (Duitsland) op 29 juni 2010 — Land Nordrhein-Westfalen/Melanie Klinz	3
2010/C 274/05	Zaak C-313/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesarbeitsgericht Köln (Duitsland) op 29 juni 2010 — Land Nordrhein-Westfalen/Sylvia Jansen	4
2010/C 274/06	Zaak C-323/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 5 juli 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	5
2010/C 274/07	Zaak C-324/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 5 juli 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/08	Zaak C-325/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 6 juli 2010 — Doux Geflügel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/09	Zaak C-326/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 6 juli 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2010/C 274/10	Zaak C-335/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Craiova (Roemenië) op 6 juli 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Claudia Norica Vijulan	7
2010/C 274/11	Zaak C-336/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Craiova (Roemenië) op 6 juli 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Victor Vinel Ijac	7
2010/C 274/12	Zaak C-344/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 8 juli 2010 door Freixenet, SA tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 27 april 2010 in zaak T-109/08, Freixenet/BHIM	8
2010/C 274/13	Zaak C-345/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 8 juli 2010 door Freixenet, SA tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 27 april 2010 in zaak T-110/08, Freixenet/BHIM	9
2010/C 274/14	Zaak C-351/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 12 juli 2010 — Zollamt Linz Wels	10
2010/C 274/15	Zaak C-361/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) op 19 juli 2010 — Scrl Intercommunale Intermediane, VZW Federatie van de Elektriciteits- en Gasnetbeheerders (Synergrid)/Belgische Staat	11

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 274/16	Zaak C-375/10: Beroep ingesteld op 27 juli 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje	11
2010/C 274/17	Zaak C-377/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Dolj (Roemenië) op 26 juli 2010 — Adrian Băilă/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu	12
2010/C 274/18	Zaak C-381/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Verwaltungssenat Wien (Oostenrijk) op 29 juli 2010 — Astrid Preissl KEG	12
2010/C 274/19	Zaak C-382/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Verwaltungssenat Wien (Oostenrijk) op 29 juli 2010 — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth	13
2010/C 274/20	Zaak C-383/10: Beroep ingesteld op 30 juli 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk België	13
2010/C 274/21	Zaak C-385/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 30 juli 2010 — Elenca Srl/Ministero dell'Interno	14
2010/C 274/22	Zaak C-389/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 3 augustus 2010 door KME Germany AG, voorheen KM Europa Metal AG, KME France SAS, voorheen Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, voorheen Europa Metalli SpA tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 19 mei 2010 in zaak T-25/05, KME Germany AG, voorheen KM Europa Metal AG, KME France SAS, voorheen Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, voorheen Europa Metalli SpA/Europese Commissie	15
2010/C 274/23	Zaak C-390/10: Beroep ingesteld op 3 augustus 2010 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg	16
2010/C 274/24	Zaak C-391/10: Beroep ingesteld op 3 augustus 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk België	16
2010/C 274/25	Zaak C-393/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court of the United Kingdom op 4 augustus 2010 — Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice (voorheen Department for Constitutional Affairs)	17
2010/C 274/26	Zaak C-394/10: Beroep ingesteld op 4 augustus 2010 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg	17
2010/C 274/27	Zaak C-395/10: Beroep ingesteld op 4 augustus 2010 — Europese Commissie/Franse Republiek	18
2010/C 274/28	Zaak C-396/10: Beroep ingesteld op 4 augustus 2010 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg	18
2010/C 274/29	Zaak C-398/10: Beroep ingesteld op 5 augustus 2010 — Europese Commissie/Helleense Republiek	19

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 274/30	Zaak C-404/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 10 augustus 2010 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 9 juni 2010 in zaak T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS/Commissie	19
2010/C 274/31	Zaak C-407/10: Beroep ingesteld op 16 augustus 2010 — Europese Commissie/Republiek Estland	20
2010/C 274/32	Zaak C-408/10: Beroep ingesteld op 16 augustus 2010 — Europese Commissie/Republiek Estland	20
2010/C 274/33	Zaak C-409/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 16 augustus 2010 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen/Afasia Knits Deutschland GmbH	21
2010/C 274/34	Zaak C-411/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) op 18 augustus 2010 — NS/Secretary of State for the Home Department	21
Gerecht		
2010/C 274/35	Zaak T-386/09: Beschikking van het Gerecht van 24 augustus 2010 — Grúas Abril Asistencia/Commissie („Beroep tot nietigverklaring — Mededinging — Afwijzing van klacht — Handeling die niet vatbaar is voor beroep door particulieren — Niet-ontvankelijkheid”)	23
2010/C 274/36	Zaak T-261/10 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli 2010 — Brinkmann/Duitsland („Kort geding — Kennelijke onbevoegdheid”)	23
2010/C 274/37	Zaak T-268/10: Beroep ingesteld op 10 juni 2010 — PPG en SNF/ECHA	23
2010/C 274/38	Zaak T-308/10 P: Hogere voorziening ingesteld op 20 juli 2010 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 mei 2010 in zaak F-30/08, Nanopoulos/Commissie	24
2010/C 274/39	Zaak T-315/10: Beroep ingesteld op 23 juli 2010 — Groupe Partouche/Commissie	25
2010/C 274/40	Zaak T-316/10: Beroep ingesteld op 23 juli 2010 — HIM/Commissie	25
2010/C 274/41	Zaak T-324/10: Beroep ingesteld op 11 augustus 2010 — Van Parys/Commissie	26
2010/C 274/42	Zaak T-331/10: Beroep ingesteld op 12 augustus 2010 — Yoshida Metal Industry/BHIM — Pi-Design (oppervlak bedekt met zwarte cirkels)	27
2010/C 274/43	Zaak T-333/10: Beroep ingesteld op 17 augustus 2010 — ATC e.a./Commissie	28

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

(2010/C 274/01)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 260 van 25.9.2010

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 246 van 11.9.2010

PB C 234 van 28.8.2010

PB C 221 van 14.8.2010

PB C 209 van 31.7.2010

PB C 195 van 17.7.2010

PB C 179 van 3.7.2010

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 10 juni 2010 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte d'appello di Roma — Italië) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08)

(Gevoegde zaken C-395/08 en C-396/08) ⁽¹⁾

(Richtlijn 97/81/EG — Raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid — Gelijke behandeling van deeltijd- en voltijdwerkers — Berekening van ouderdomspensioendiensttijd — Uitsluiting van niet-gewerkte tijdvakken — Discriminatie)

(2010/C 274/02)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte d'appello di Roma

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Verwerende partijen: Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Corte d'appello di Roma — Uitlegging van richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid — Bijlage: Kaderovereenkomst inzake deeltijdarbeid (PB L 14, blz. 9) — Werknemers met deeltijdarbeid die gedurende een aantal maanden van het jaar werken en gedurende andere maanden niet — Uitsluiting van tijdvakken van inactiviteit voor de berekening van het ouderdomspensioen

Dictum

- 1) Clausule 4 van de raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid, gehecht aan richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid, moet, wat ouderdomspensioenen betreft, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling die de niet-gewerkte tijdvakken van werknemers in verticale cyclische deeltijdarbeid niet meetelt voor de berekening van de pensioendiensttijd, tenzij deze verschillende behandeling is gerechtvaardigd om objectieve redenen.
- 2) Ingeval de verwijzende rechter tot de conclusie komt dat de nationale regeling in de hoofdgedingen onverenigbaar is met clausule 4 van de raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid, gehecht aan richtlijn 97/81, moeten de clausules 1 en 5, lid 1, ervan aldus worden uitgelegd dat zij zich ook verzetten tegen deze regeling.

⁽¹⁾ PB C 327 van 20.12.2008.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesgericht Innsbruck (Oostenrijk) op 14 juni 2010 — Gebhard Stark/D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG

(Zaak C-293/10)

(2010/C 274/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesgericht Innsbruck

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gebhard Stark

Verwerende partij: D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtschutzversicherung AG

Prejudiciële vraag

Moet artikel 4, lid 1, van richtlijn 87/344/EEG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat daarmee in strijd is § 158k, lid 2, van het Versicherungsvertragsgesetz (wet op de verzekeringsovereenkomst) en het hierop gebaseerde, in de algemene verzekeringsvoorwaarden van een rechtsbijstandverzekeraar vervatte beding, inhoudende dat in een verzekeringsovereenkomst kan worden overeengekomen dat de verzekeringnemer voor zijn vertegenwoordiging in een gerechtelijke of bestuursrechtelijke procedure enkel een tot de beroepshalve vertegenwoordiging van partijen bevoegde persoon mag kiezen die kantoor houdt in de plaats van de gerechtelijke of bestuursinstantie die in eerste aanleg bevoegd is voor de te voeren procedure?

⁽¹⁾ Richtlijn 87/344/EEG van de Raad van 22 juni 1987 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering (PB L 185, blz. 77).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesarbeitsgericht Köln (Duitsland) op 29 juni 2010 — Land Nordrhein-Westfalen/Melanie Klinz

(Zaak C-312/10)

(2010/C 274/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesarbeitsgericht Köln

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Land Nordrhein-Westfalen

Verwerende partij: Melanie Klinz

Prejudiciële vragen**Vraag 1**

- a) Strookt het met de geest en het doel van clause 5, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die als bijlage aan richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 ⁽¹⁾ is gehecht, dat bij de juridische toetsing van de vraag of in een concreet geval een verlengingsovereenkomst voor bepaalde tijd op objectieve gronden als bedoeld in clause 5, punt 1, sub a, gerechtvaardigd is, uitsluitend wordt gekeken naar de situatie ten tijde van de sluiting van die verlengingsovereenkomst, zonder dat in aanmerking wordt genomen hoeveel overeenkomsten voor bepaalde tijd reeds aan deze overeenkomst vooraf zijn gegaan, of
- b) verlangen de geest en het doel van clause 5, punt 1, sub a, van de raamovereenkomst, inhoudend dat misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten moet worden voorkomen, dat des te strengere eisen worden gesteld aan de „objectieve gronden” naarmate er meer opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd aan de te toetsen overeenkomst vooraf zijn gegaan, respectievelijk hoe langer de betrokken werknemer reeds voordien op grond van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd tewerk was gesteld?

Vraag 2

Staat clause 5, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in de weg aan de toepassing van een bepaling van nationaal recht als §14, lid 1, tweede zin, punt 7, van de wet inzake deeltijdarbeid en arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (Teilzeit- und Befristungsgesetz; hierna: TzBfG), die de sluiting van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd enkel in de overheidsdienst toestaat op de „objectieve grond” dat de werknemer wordt betaald uit begrotingsmiddelen die begrotingsrechtelijk bestemd zijn voor een tijdelijke tewerkstelling, terwijl bij werkgevers in de particuliere sector dergelijke economische gronden niet als „objectieve grond” worden erkend?

Vraag 3

- a) Strookt de in de tweede vraag beschreven bepaling die beperkingen in de tijd toestaat (hier § 14, lid 1, tweede zin, punt 7, TzBfG) met de raamovereenkomst, indien de begrotingsrechtelijke bepaling waaraan § 14, lid 1, tweede zin, punt 7, TzBfG refereert, een voldoende concrete grond voor de beperking in de tijd bevat, die met name verband houdt met de betrokken activiteit en de uitoefeningsvoorwaarden ervan (zie arrest van 4 juli 2006, Adeneler C-212/04, Jurispr. blz. I-6057, punt 2 van het dictum)?

Zo vraag 3a) bevestigend wordt beantwoord:

- b) Is er sprake van een dergelijke voldoende concrete grond indien de begrotingswet (zoals hier § 7, lid 3, van het Haushaltsgesetz Nordrhein-Westfalen 2004/05; hierna: „HG NRW 2004/05“) enkel bepaalt dat de begrotingsmiddelen bestemd zijn voor tijdelijke arbeid als „hulpkracht“ (Aushilfskraft)?

Zo vraag 3b) bevestigend wordt beantwoord:

- c) Geldt dit dan ook wanneer onder de werkzaamheid van een „hulpkracht“ in die zin niet alleen de werkzaamheid wordt verstaan die ertoe dient ofwel om een tijdelijke toeneming van inkomend werk op te vangen ofwel om een tijdelijk uitgevallen vaste arbeidskracht te vervangen, maar de term „hulpkracht“ ook reeds toepasselijk wordt geacht wanneer de werknemer wordt betaald uit begrotingsmiddelen die zijn vrijgekomen doordat een in dezelfde dienst werkzame vaste arbeidskracht tijdelijk uitvalt, hoewel de „hulpkracht“ met taken wordt belast die verband houden met een permanente behoefte van de werkgever en geen inhoudelijke aanknopingspunten hebben met de werkzaamheden van de uitgevallen vaste kracht, of

- d) is de in vraag 3c beschreven uitlegging van het begrip „hulpkracht“ in strijd met de geest en het doel van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die beoogt misbruik van het gebruik van ketens van arbeidsovereenkomsten te voorkomen, en met het in het arrest van 23 april 2009, Angelidaki (C-378/07 tot C-380/07, Jurispr. blz. I-3071), punt 2 van het dictum uitgesproken beginsel, dat clause 5, punt 1, sub a, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd zich verzet tegen de toepassing van een nationale regeling op grond waarvan de vernieuwing van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in de overheidssector wordt geacht „om objectieve redenen“ in de zin van die clause gerechtvaardigd te zijn op de enkele grond dat die overeenkomsten zijn gebaseerd op wettelijke bepalingen die de vernieuwing ervan ter voorziening in bepaalde tijdelijke behoeften toestaan, terwijl het in werkelijkheid gaat om permanente en blijvende behoeften?

Vraag 4

Handelt een lidstaat in strijd met clause 8, punt 3, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, wanneer hij in de wet die moet dienen ter omzetting van richtlijn 1999/70/EG in nationaal recht, voor de gehele overheidsdienst op algemene wijze een begrotingsrechtelijke grond invoert voor de sluiting van tijdelijke overeenkomsten als in vraag 2 omschreven, die vóór de invoering van richtlijn 1999/70/EG in vergelijkbare vorm enkel voor kleinere deelgebieden van de overheid (hoger onderwijs) gold? Leidt een dergelijke overtreding ertoe dat de nationale bepaling niet meer mag worden toegepast?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesarbeitsgericht Köln (Duitsland) op 29 juni 2010 — Land Nordrhein-Westfalen/Sylvia Jansen

(Zaak C-313/10)

(2010/C 274/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesarbeitsgericht Köln

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Land Nordrhein-Westfalen

Verwerende partij: Sylvia Jansen

Prejudiciële vragen

Vraag 1

- a) Strookt het met de geest en het doel van clause 5, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die als bijlage aan richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 is gehecht, dat bij de juridische toetsing van de vraag of in een concreet geval een verlengingsovereenkomst voor bepaalde tijd op objectieve gronden als bedoeld in clause 5, punt 1, sub a, gerechtvaardigd is, uitsluitend wordt gekeken naar de situatie ten tijde van de sluiting van die verlengingsovereenkomst, zonder dat in aanmerking wordt genomen hoeveel overeenkomsten voor bepaalde tijd reeds aan deze overeenkomst vooraf zijn gegaan, of
- b) verlangen de geest en het doel van clause 5, punt 1, sub a, van de raamovereenkomst, inhoudend dat misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten moet worden voorkomen, dat des te strengere eisen worden gesteld aan de „objectieve gronden“ naarmate er meer opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd aan de te toetsen overeenkomst vooraf zijn gegaan, respectievelijk hoe langer de betrokken werknemer reeds voordien op grond van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd tewerk was gesteld?

(¹) PB L 175 van 10.7.1999, blz. 43.

Vraag 2

Staat clause 5, punt 1, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in de weg aan de toepassing van een bepaling van nationaal recht als §14, lid 1, tweede zin, punt 7, van de wet inzake deeltijdarbeid en arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (Teilzeit- und Befristungsgesetz; hierna: TzBfG), die de sluiting van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd enkel in de overheidsdienst toestaat op de „objectieve grond” dat de werknemer wordt betaald uit begrotingsmiddelen die begrotingsrechtelijk bestemd zijn voor een tijdelijke tewerkstelling, terwijl bij werkgevers in de particuliere sector dergelijke economische gronden niet als „objectieve grond” worden erkend?

Vraag 3

a) Strookt de in de tweede vraag beschreven bepaling die beperkingen in de tijd toestaat (hier § 14, lid 1, tweede zin, punt 7, TzBfG) met de raamovereenkomst, indien de begrotingsrechtelijke bepaling waaraan § 14, lid 1, tweede zin, punt 7, TzBfG refereert, een voldoende concrete grond voor de beperking in de tijd bevat, die met name verband houdt met de betrokken activiteit en de uitoefeningsvoorwaarden ervan (zie arrest van 4 juli 2006, Adeneler C-212/04, Jurispr. blz. I-6057, punt 2 van het dictum)?

Zo vraag 3a) bevestigend wordt beantwoord:

b) Is er sprake van een dergelijke voldoende concrete grond indien de begrotingswet (zoals hier § 7, lid 3, van het Haushaltsgesetz Nordrhein-Westfalen 2004/05; hierna: „HG NRW 2004/05”) enkel bepaalt dat de begrotingsmiddelen bestemd zijn voor tijdelijke arbeid als „hulpkracht” (Aushilfskraft)?

Zo vraag 3b) bevestigend wordt beantwoord:

c) Geldt dit dan ook wanneer onder de werkzaamheid van een „hulpkracht” in die zin niet alleen de werkzaamheid wordt verstaan die ertoe dient ofwel om een tijdelijke toeneming van inkomend werk op te vangen ofwel om een tijdelijk uitgevallen vaste arbeidskracht te vervangen, maar de term „hulpkracht” ook reeds toepasselijk wordt geacht wanneer de werknemer wordt betaald uit begrotingsmiddelen die zijn vrijgekomen doordat een in dezelfde dienst werkzame vaste arbeidskracht tijdelijk uitvalt, hoewel de „hulpkracht” met

taken wordt belast die verband houden met een permanente behoefte van de werkgever en geen inhoudelijke aanknopingspunten hebben met de werkzaamheden van de uitgevallen vaste kracht, of

d) is de in vraag 3c beschreven uitlegging van het begrip „hulpkracht” in strijd met de geest en het doel van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die beoogt misbruik van het gebruik van ketens van arbeidsovereenkomsten te voorkomen, en met het in het arrest van 23 april 2009, Angelidaki (C-378/07 tot C-380/07, Jurispr. blz. I-3071), punt 2 van het dictum uitgesproken beginsel, dat clause 5, punt 1, sub a, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd zich verzet tegen de toepassing van een nationale regeling op grond waarvan de vernieuwing van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in de overheidssector wordt geacht „om objectieve redenen” in de zin van die clause gerechtvaardigd te zijn op de enkele grond dat die overeenkomsten zijn gebaseerd op wettelijke bepalingen die de vernieuwing ervan ter voorziening in bepaalde tijdelijke behoeften toestaan, terwijl het in werkelijkheid gaat om permanente en blijvende behoeften?

Vraag 4

Handelt een lidstaat in strijd met clause 8, punt 3, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, wanneer hij in de wet die moet dienen ter omzetting van richtlijn 1999/70/EG in nationaal recht, voor de gehele overheidsdienst op algemene wijze een begrotingsrechtelijke grond invoert voor de sluiting van tijdelijke overeenkomsten als in vraag 2 omschreven, die vóór de invoering van richtlijn 1999/70/EG in vergelijkbare vorm enkel voor kleinere deelgebieden van de overheid (hoger onderwijs) gold? Leidt een dergelijke overtreding ertoe dat de nationale bepaling niet meer mag worden toegepast?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 5 juli 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-323/10)

(2010/C 274/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

exemplaren van een van de aldaar genoemde organen zijn toegevoegd, onder postonderverdeling 0207 12 10 ⁽¹⁾?

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

⁽¹⁾ PB L 322 van 1.12.1998, blz. 31.

Prejudiciële vraag

Moet een heel geslacht dier van postonderverdeling 0207 12 90 ⁽¹⁾ geheel (= zonder resten) zijn schoongemaakt, zodat de omstandigheid dat na het machinale schoonmaken ervan bijvoorbeeld nog een deel van het spijsverteringskanaal of van de luchtpijp aan het hele geslachte dier vastzit, tot een nadelige tariefindeling leidt?

⁽¹⁾ PB L 338 van 30.12.1999, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 6 juli 2010 — Doux Geflügel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-325/10)

(2010/C 274/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 5 juli 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-324/10)

(2010/C 274/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Doux Geflügel GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vraag

Moeten hanen of kippen van postonderverdeling 0207 12 10 ⁽¹⁾ van de gecombineerde nomenclatuur geheel zijn geplukt of mogen na het machinale plukken nog kleine dekveren, veren, veerpunten of haartjes aan het geslachte dier vastzitten?

⁽¹⁾ PB L 338 van 30.12.1999, blz. 1.

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vragen

1) Wordt een „onregelmatige samenstelling” in de zin van productcode 0207 12 90 9990 gekenmerkt door de omstandigheid dat aan het hele geslachte dier in totaal maximaal 4 van de aldaar genoemde organen — in een of meer exemplaren — mogen worden toegevoegd?

2) Voor het geval dat vraag 1 bevestigend wordt beantwoord: Vallen ook hele geslachte dieren waaraan meerdere

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 6 juli 2010 — Gebr. Stolle GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-326/10)

(2010/C 274/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gebr. Stolle GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vragen

- 1) Valt een hele geslachte haan of kip ook dan onder productcode 0207 12 90 9990 ⁽¹⁾ wanneer aan een volgens deze productcode toegelaten orgaan een niet toegelaten deel van de geslachte haan of kip vastzit?
- 2) Voor het geval dat vraag 1 ontkennend wordt beantwoord: Moet bij de controle door de douaneautoriteiten of de voor uitvoer bestemde producten overeenkomen met de in de aangifte ten uitvoer vermelde productcode, een tolerantie-marge worden toegepast in die zin dat een zogenoemde uitzonderlijke fout niet tot een nadelige tariefindeling leidt?

⁽¹⁾ PB L 322 van 1.12.1998, blz. 31.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Craiova (Roemenië) op 6 juli 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Claudia Norica Vijulan

(Zaak C-335/10)

(2010/C 274/10)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Craiova

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Verwerende partij: Claudia Norica Vijulan

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 110, eerste alinea, VWEU (artikel 90-oud EG) aldus te worden uitgelegd dat het een lidstaat verbiedt een belasting in te stellen met de kenmerken van de milieubelasting als geregeld in spoeddecreet van de regering nr. 50/2008, zoals gewijzigd bij spoeddecreet van de regering nr. 218/2008, waarvan auto's van categorie M1 en verontreinigingsklasse Euro 4 met een cilinderinhoud van niet meer dan 2 000 cc, alsmede alle auto's van categorie N1 en verontreinigingsklasse Euro 4 die in de periode van 15 december 2008 tot en met 31 december 2009 voor het eerst in Roemenië of in een andere lidstaat zijn geregistreerd, zijn vrijgesteld, maar die wel wordt geheven op gelijksoortige of concurrerende, vóór 15 december 2008 geregistreerde gebruikte auto's uit andere lidstaten, aangezien deze belasting een binnenlandse belasting op goederen uit andere lidstaten kan vormen die indirect discriminerend is ten opzichte van de fiscale behandeling van nationale producten, en derhalve de nationale productie van nieuwe auto's beschermt?
- 2) Dient artikel 110, eerste alinea VWEU (artikel 90-oud EG) aldus te worden uitgelegd dat het een lidstaat verbiedt een belasting in te stellen met de kenmerken van de milieubelasting als geregeld in spoeddecreet van de regering nr. 50/2008, zoals gewijzigd bij spoeddecreet van de regering nr. 218/2008, waarvan auto's van categorie M1 en verontreinigingsklasse Euro 4 met een cilinderinhoud van niet meer dan 2 000 cc, alsmede alle auto's van categorie N1 en verontreinigingsklasse Euro 4 die in de periode van 15 december 2008 tot en met 31 december 2009 voor het eerst in Roemenië of in een andere lidstaat zijn geregistreerd, zijn vrijgesteld, maar die wel wordt geheven op auto's met andere dan de hierboven aangegeven technische kenmerken die in dezelfde periode in andere lidstaten zijn geregistreerd, aangezien deze belasting een binnenlandse belasting op goederen uit andere lidstaten kan vormen die indirect discriminerend is ten opzichte van de fiscale behandeling van nationale producten, en derhalve de nationale productie van nieuwe auto's beschermt?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Craiova (Roemenië) op 6 juli 2010 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu/Victor Vinel Ijac

(Zaak C-336/10)

(2010/C 274/11)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Craiova

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Târgu-Jiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Verwerende partij: Victor Vinel Ijac

Prejudiciële vraag

Dient artikel 110 VWEU, eerste alinea (artikel 90-oud EG), aldus te worden uitgelegd dat het een lidstaat verbiedt een belasting in te stellen met de kenmerken van de milieubelasting als geregeld in spoeddecreet van de regering nr. 50/2008, op grond waarvan milieubelasting wordt geheven bij de registratie in Roemenië van ingevoerde gebruikte auto's die voordien in andere lidstaten van de Europese Unie waren geregistreerd, terwijl deze belasting niet wordt geheven op in Roemenië geregistreerde gebruikte auto's die worden doorverkocht en vervolgens opnieuw geregistreerd, aangezien deze belasting een binnenlandse belasting op goederen uit andere lidstaten kan vormen die indirect discriminerend is ten opzichte van de fiscale behandeling van nationale producten?

Hogere voorziening ingesteld op 8 juli 2010 door Freixenet, SA tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 27 april 2010 in zaak T-109/08, Freixenet/BHIM

(Zaak C-344/10 P)

(2010/C 274/12)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Freixenet, SA (vertegenwoordigers: F. de Visscher, E. Cornu en D. Moreau, avocats)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- primair, het arrest van het Gerecht van 27 april 2010 en de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 30 oktober 2007 vernietigen, en oordelen dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 32 532 voldoet aan de voorwaarden voor publicatie overeenkomstig artikel 40 van verordening nr. 40/94 [thans artikel 39 van verordening nr. 207/2009];
- subsidiair, het arrest van het Gerecht van 27 april 2010 vernietigen;

— in elk geval het BHIM verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert drie middelen aan ter ondersteuning van haar hogere voorziening.

Met haar eerste middel voert zij in wezen schending aan van de rechten van de verdediging en het recht op een eerlijk proces, van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de artikelen 73 (tweede volzin) en 38 (lid 3) van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk ⁽¹⁾ [thans artikelen 75 (tweede volzin) en 37 (lid 3) van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk ⁽²⁾].

Het eerste onderdeel van dit middel betreft de niet-eerbiediging van het beginsel van hoor en wederhoor. Volgens rekwirante heeft de kamer van beroep van het BHIM, anders dan het Gerecht in het bestreden arrest heeft geoordeeld, in de aan het Gerecht voorgelegde beslissing een nieuwe beoordeling van het onderscheidend vermogen van het merk van rekwirante verricht zonder rekwirante in de gelegenheid te stellen om opmerkingen te formuleren over deze nieuwe benadering. In dit verband is de door het Gerecht gegeven rechtvaardiging voor de beslissing van de eerste kamer van beroep onjuist en ontoereikend gelet op het beginsel van de procedurele eerlijkheid en de eerbiediging van de rechten van de verdediging. Het bestreden arrest schendt ook het beginsel van de rechten van de verdediging en van de procedurele eerlijkheid door te stellen dat het Bureau rekwirante een reeks van feitelijke elementen mag meedelen waarbij rekwirante erop wordt gewezen dat het zijn weigeringsbeslissing op deze elementen wil baseren, en vervolgens na ontvangst van de schriftelijke opmerkingen van rekwirante met betrekking tot deze elementen mag beslissen om ze minstens gedeeltelijk van de hand te wijzen en haar beslissing mag baseren op een beoordeling die feitelijk en conceptueel anders is, zonder rekwirante de mogelijkheid te bieden om opmerkingen te formuleren.

In het kader van het tweede onderdeel voert rekwirante hoofdzakelijk aan dat het Gerecht de motiveringsplicht niet is nagekomen doordat het in het bestreden arrest de beslissing van de eerste kamer van beroep inzake de toepassing van artikel 7, lid 1, sub b, waarin geen enkel stuk als grondslag wordt gepreciseerd, niet toereikend gemotiveerd kon achten, en evenmin kon oordelen dat de verwijzing naar bewijselementen overbodig was omdat de eerste kamer van beroep zou hebben gesteund op „gevolgtrekkingen op basis van praktische ervaring”. De onzekerheid inzake de feiten en de stukken waarop het Bureau en het Gerecht zich zouden hebben gebaseerd, schendt voorts zowel de rechten van de verdediging als de motiveringsplicht van artikel 73 van de reeds aangehaalde verordening nr. 40/94.

Met haar tweede middel voert rekwirante aan dat het Gerecht artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 heeft geschondden. Hoewel rekwirante aan de hand van stukken had aangetoond dat het aangevraagde merk bestaat uit een combinatie van zeer kenmerkende elementen waardoor het zich aanzienlijk onderscheidt van de andere weergaven op de markt, heeft het Gerecht louter de vage en algemene ontkenningen van het Bureau overgenomen teneinde het aangevraagde merk elk onderscheidend vermogen te ontzeggen. Het Gerecht heeft bij de beoordeling van het onderscheidend vermogen van het merk een strenger criterium gehanteerd dan in het geval van andere meer traditionele merken. Het bestreden arrest schendt aldus de regel van de concrete beoordeling van het onderscheidend vermogen van een merk. Door te oordelen dat het overgrote deel van de consumenten het originele voorkomen van het merk niet opvat als een nuttig element voor de vaststelling van de herkomst van de betrokken mousserende wijn, maar liever beroep doet op het etiket, sluit het Gerecht voorts de bescherming van de aanbiedingsvorm van de verpakking van een waar uit, terwijl deze mogelijkheid uitdrukkelijk wordt vermeld in artikel 4 van bovengenoemde verordening.

In het kader van het derde middel stelt rekwirante dat het Gerecht artikel 7, lid 3, van verordening nr. 40/94 heeft geschondden doordat in het bestreden arrest als vereiste wordt gesteld dat het aangevraagde merk onderscheidend vermogen heeft verkregen door gebruik in elke lidstaat van de Unie. Door te weigeren de verkrijging van onderscheidend vermogen door gebruik bij een aanzienlijk deel van de betrokken kringen te erkennen, terwijl tegelijkertijd wordt erkend dat het merk van rekwirante minstens op het Spaanse grondgebied een dergelijk onderscheidend vermogen had verkregen, formuleert het Gerecht een regel die uit het oogpunt van bovengenoemde verordening buitensporig en onjuist is.

(¹) PB 1994, L 11, blz. 1.

(²) PB L 78, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 8 juli 2010 door Freixenet, SA tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 27 april 2010 in zaak T-110/08, Freixenet/BHIM

(Zaak C-345/10 P)

(2010/C 274/13)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Freixenet, SA (vertegenwoordigers: F. de Visscher, E. Cornu en D. Moreau, advocats)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— primair, het arrest van het Gerecht van 27 april 2010 en de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 20 november 2007 vernietigen, en oordelen dat gemeenschapsmerkaanvraag nr. 32 540 voldoet aan de voorwaarden voor publicatie overeenkomstig artikel 40 van verordening nr. 40/94 [thans artikel 39 van verordening nr. 207/2009];

— subsidiair, het arrest van het Gerecht van 27 april 2010 vernietigen;

— in elk geval het BHIM verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert drie middelen aan ter ondersteuning van haar hogere voorziening.

Met haar eerste middel voert zij in wezen schending aan van de rechten van de verdediging en het recht op een eerlijk proces, van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en van de artikelen 73 (tweede volzin) en 38 (lid 3) van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (¹) [thans artikelen 75 (tweede volzin) en 37 (lid 3) van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (²)].

Het eerste onderdeel van dit middel betreft de niet-eerbiediging van het beginsel van hoor en wederhoor. Volgens rekwirante heeft de kamer van beroep van het BHIM, anders dan het Gerecht in het bestreden arrest heeft geoordeeld, in de aan het Gerecht voorgelegde beslissing een nieuwe beoordeling van het onderscheidend vermogen van het merk van rekwirante verricht zonder rekwirante in de gelegenheid te stellen om opmerkingen te formuleren over deze nieuwe benadering. In dit verband is de door het Gerecht gegeven rechtvaardiging voor de beslissing van de eerste kamer van beroep onjuist en ontoereikend gelet op het beginsel van de procedurele eerlijkheid en de eerbiediging van de rechten van de verdediging. Het bestreden arrest schendt ook het beginsel van de rechten van de verdediging en van de procedurele eerlijkheid door te stellen dat het

Bureau rekwirante een reeks van feitelijke elementen mag meedelen waarbij rekwirante erop wordt gewezen dat het zijn weigeringsbeslissing op deze elementen wil baseren, en vervolgens na ontvangst van de schriftelijke opmerkingen van rekwirante met betrekking tot deze elementen mag beslissen om ze minstens gedeeltelijk van de hand te wijzen en haar beslissing mag baseren op een beoordeling die feitelijk en conceptueel anders is, zonder rekwirante de mogelijkheid te bieden om opmerkingen te formuleren.

In het kader van het tweede onderdeel voert rekwirante hoofdzakelijk aan dat het Gerecht de motiveringsplicht niet is nagekomen doordat het in het bestreden arrest de beslissing van de eerste kamer van beroep inzake de toepassing van artikel 7, lid 1, sub b, waarin geen enkel stuk als grondslag wordt gepreciseerd, niet toereikend gemotiveerd kon achten, en evenmin kon oordelen dat de verwijzing naar bewijselementen overbodig was omdat de eerste kamer van beroep zou hebben gesteund op „gevolgtrekkingen op basis van praktische ervaring”. De onzekerheid inzake de feiten en de stukken waarop het Bureau en het Gerecht zich zouden hebben gebaseerd, schendt voorts zowel de rechten van de verdediging als de motiveringsplicht van artikel 73 van de reeds aangehaalde verordening nr. 40/94.

Met haar tweede middel voert rekwirante aan dat het Gerecht artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 heeft geschonden. Hoewel rekwirante aan de hand van stukken had aangetoond dat het aangevraagde merk bestaat uit een combinatie van zeer kenmerkende elementen waardoor het zich aanzienlijk onderscheidt van de andere weergaven op de markt, heeft het Gerecht louter de vage en algemene ontkenningen van het Bureau overgenomen teneinde het aangevraagde merk elk onderscheidend vermogen te ontzeggen. Het Gerecht heeft bij de beoordeling van het onderscheidend vermogen van het merk een strenger criterium gehanteerd dan in het geval van andere meer traditionele merken. Het bestreden arrest schendt aldus de regel van de concrete beoordeling van het onderscheidend vermogen van een merk. Door te oordelen dat het overgrote deel van de consumenten het originele voorkomen van het merk niet opvat als een nuttig element voor de vaststelling van de herkomst van de betrokken mousserende wijn, maar liever beroep doet op het etiket, sluit het Gerecht voorts de bescherming van de aanbiedingsvorm van de verpakking van een waar uit, terwijl deze mogelijkheid uitdrukkelijk wordt vermeld in artikel 4 van bovengenoemde verordening.

In het kader van het derde middel stelt rekwirante dat het Gerecht artikel 7, lid 3, van verordening nr. 40/94 heeft geschonden doordat in het bestreden arrest als vereiste wordt gesteld dat het aangevraagde merk onderscheidend vermogen heeft verkregen door gebruik in elke lidstaat van de Unie. Door te weigeren de verkrijging van onderscheidend vermogen door gebruik bij een aanzienlijk deel van de betrokken kringen te erkennen, terwijl tegelijkertijd wordt erkend dat het merk van rekwirante minstens op het Spaanse grondgebied een dergelijk

onderscheidend vermogen had verkregen, formuleert het Gerecht een regel die uit het oogpunt van bovengenoemde verordening buitensporig en onjuist is.

(¹) PB 1994, L 11, blz. 1.

(²) PB L 78, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 12 juli 2010 — Zollamt Linz Wels

(Zaak C-351/10)

(2010/C 274/14)

Proceestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Zollamt Linz Wels

Verwerende partij: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Salzburg

In het geding gekomen partij: LAKI D.O.O.E.L.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 558, lid 1, juncto artikel 555, lid 1, sub c, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 (hierna: „uitvoeringsverordening”) (¹) in de versie van verordening (EG) nr. 993/2001 van de Commissie van 4 mei 2001, aldus worden uitgelegd dat reeds op het ogenblik van het laden en het begin van het vervoer sprake is van een ontoelaatbaar gebruik van een vervoermiddel in het interne verkeer, wanneer voor een voor bedrijfsdoeleinden gebruikt voertuig een vergunning voor intern verkeer tussen twee lidstaten is verleend, en het laden in één van beide lidstaten gebeurt, maar de plaats van bestemming (geplande losplaats) in een andere dan één van de betrokken lidstaten ligt en voor deze andere lidstaat geen vergunning is verleend?

- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 204, lid 1, sub a, juncto artikel 215 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 (hierna: „douanewetboek”) ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat in een dergelijk geval de douaneschuld in de lidstaat van het laden ontstaat en deze lidstaat bevoegd is om de rechten bij invoer te innen, ofschoon pas bij het lossen vaststaat dat het vervoer is geschied naar een lidstaat waarvoor geen vergunning voor intern verkeer bestaat?
- 3) Verder, wanneer de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 61 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 ⁽³⁾ betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus worden uitgelegd dat in deze situatie de invoer in de lidstaat van het laden geschiedt, en deze lidstaat bevoegd is om de btw bij invoer te innen, ofschoon pas bij het lossen vaststaat dat het vervoer is geschied in een lidstaat waarvoor geen vergunning voor intern verkeer bestaat?

⁽¹⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) op 19 juli 2010 — Scrl Intercommunale Interminosane, VZW Federatie van de Elektriciteits- en Gasnetbeheerders (Synergrid)/Belgische Staat

(Zaak C-361/10)

(2010/C 274/15)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Scrl Intercommunale Interminosane, VZW Federatie van de Elektriciteits- en Gasnetbeheerders (Synergrid)

Verwerende partij: Belgische Staat

Prejudiciële vragen

- 1) Vormen nationale normen als de artikelen 8 tot en met 13 van het bestreden koninklijk besluit van 2 juni 2008 betreffende de minimale voorschriften inzake veiligheid van

bepaalde oude elektrische installaties op arbeidsplaatsen, die eisen stellen voor de uitvoering van elektrische installaties, de bouw van elektrisch materieel en de beschermingsinrichtingen bij dit materieel om de bescherming van de werknemers te garanderen, technische voorschriften in de zin van artikel 1, punt 11, van richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽¹⁾ en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, waarvan de ontwerpen krachtens artikel 8, lid 1, eerste alinea, van deze richtlijn moeten worden meegedeeld?

- 2) Vormen nationale normen als de artikelen 8 tot en met 13 van voormeld koninklijk besluit van 2 juni 2008 maatregelen in de zin van artikel 1, in fine, van richtlijn 98/34/EG, die de lidstaten nodig achten om de bescherming van personen, met name van werknemers, bij het gebruik van producten te waarborgen, en die geen gevolgen hebben voor de producten?

⁽¹⁾ PB L 204, blz. 37.

Beroep ingesteld op 27 juli 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-375/10)

(2010/C 274/16)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en E. Adsera Ribera, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

— vaststellen dat het Koninkrijk Spanje, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/36/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende de uitoefening van bepaalde rechten van aandeelhouders in beursgenoteerde vennootschappen, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 15 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2007/36/EG in nationaal recht is op 3 augustus 2009 verstreken.

(¹) PB L 184, blz. 17.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Dolj (Roemenië) op 26 juli 2010 — Adrian Băilă/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

(Zaak C-377/10)

(2010/C 274/17)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunal Dolj (Roemenië)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Adrian Băilă

Verwerende partijen: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 110, eerste alinea, VWEU (artikel 90-oud EG) aldus te worden uitgelegd dat het een lidstaat verbiedt een belasting in te stellen met de kenmerken van de milieubelasting als geregeld in spoeddecreet van de regering nr. 50/2008, zoals gewijzigd bij spoeddecreet van de regering nr. 218/2008, waarvan auto's van categorie M1 en verontreinigingsklasse Euro 4 met een cilinderinhoud van niet meer dan 2 000 cc, alsmede alle auto's van categorie N1 en verontreinigingsklasse Euro 4 die in de periode van 15 december 2008 tot en met 31 december 2009 voor het eerst in Roemenië of in een andere lidstaat zijn geregistreerd, zijn vrijgesteld, maar die wel wordt geheven op gelijksoortige of concurrerende, vóór 15 december 2008 geregistreerde gebruikte auto's uit andere lidstaten, aangezien deze belasting een binnenlandse belasting op goederen uit andere lidstaten kan vormen die indirect discriminerend is ten opzichte van de fiscale behandeling van nationale producten, en derhalve de nationale productie van nieuwe auto's beschermt?

- 2) Dient artikel 110, eerste alinea, VWEU (artikel 90-oud EG) aldus te worden uitgelegd dat het een lidstaat verbiedt een belasting in te stellen met de kenmerken van de milieubelasting als geregeld in spoeddecreet van de regering nr. 50/2008, zoals gewijzigd bij spoeddecreet van de regering nr. 218/2008, waarvan auto's van categorie M1 en verontreinigingsklasse Euro 4 met een cilinderinhoud van niet meer dan 2 000 cc, alsmede alle auto's van categorie N1 en verontreinigingsklasse Euro 4 die in de periode van 15 december 2008 tot en met 31 december 2009 voor het eerst in Roemenië of in een andere lidstaat zijn geregistreerd, zijn vrijgesteld, maar die wel wordt geheven op auto's met andere dan de hierboven aangegeven technische kenmerken die in dezelfde periode in andere lidstaten zijn geregistreerd, aangezien deze belasting een binnenlandse belasting op goederen uit andere lidstaten kan vormen die indirect discriminerend is ten opzichte van de fiscale behandeling van nationale producten, en derhalve de nationale productie van nieuwe auto's beschermt?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Verwaltungssenat Wien (Oostenrijk) op 29 juli 2010 — Astrid Preissl KEG

(Zaak C-381/10)

(2010/C 274/18)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Astrid Preissl KEG

Verwerende partij: Landeshauptmann von Wien

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het vereiste van bijlage II, hoofdstuk I, punt 4, bij verordening (EG) nr. 852/2004 (¹), dat „een voldoende aantal [...] wasbakken voor het reinigen van de handen [...] voorzien [...] van warm en koud stromend water [aanwezig moet zijn]”, in die zin worden uitgelegd dat onder het in de Duitse taalversie gebruikte begrip „Handwaschbecken” [wasbak voor het reinigen van de handen] elke (van warmwatertoevoer voorziene) gelegenheid voor het wassen van de handen moet worden begrepen, of moet onder het begrip „wasbak voor het reinigen van de handen” enkel een wasbak worden begrepen die uitsluitend voor het wassen van de handen dient?

2) Op basis van welke criteria moet worden bepaald wanneer is voldaan aan het in bijlage II, hoofdstuk I, punt 4, bij verordening (EG) nr. 852/2004 aan de geboden hygiëne gestelde vereiste, zoals dit tot uitdrukking komt in de zinsnede „de wasbakken [...] moeten voorzien zijn [...] van middelen voor het reinigen en hygiënisch drogen van de handen”? Moet deze bepaling in die zin worden uitgelegd dat een apparaat voor het drogen van de handen of een waterkraan alleen dan aan de hygiënevereisten van bijlage II, hoofdstuk I, punt 4, van verordening (EG) nr. 852/2004 voldoet, wanneer dit apparaat of die kraan kan worden gebruikt zonder dat het apparaat of de kraan met de hand hoeft te worden aangeraakt?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne (PB L 139, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Unabhängige Verwaltungssenat Wien (Oostenrijk) op 29 juli 2010 — Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

(Zaak C-382/10)

(2010/C 274/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij(en): Erich Albrecht, Thomas Neumann, Van-Ly Sundara, Alexander Svoboda, Stefan Toth

Verwerende partij(en): Landeshauptmann von Wien

Prejudiciële vragen

- 1) Aan de hand van welke criteria dient te worden bepaald wanneer sprake is van de in bijlage II, hoofdstuk IX, punt 3, van verordening (EG) nr. 852/2004 ⁽¹⁾ bedoelde ongeschiktheid voor menselijke consumptie? Is reeds sprake van een dergelijke ongeschiktheid, indien een uitgesteld levensmiddel mogelijk door een potentiële koper kan worden aangeraakt respectievelijk ondergeniesd?
- 2) Aan de hand van welke criteria dient te worden bepaald wanneer sprake is van de in bijlage II, hoofdstuk IX, punt

3, van verordening (EG) nr. 852/2004 bedoelde schadelijkheid voor de gezondheid? Is reeds sprake van een dergelijke schadelijkheid, indien een uitgesteld levensmiddel mogelijk door een potentiële koper kan worden aangeraakt respectievelijk ondergeniesd?

- 3) Aan de hand van welke criteria dient te worden bepaald wanneer sprake is van de in bijlage II, hoofdstuk IX, punt 3, van verordening (EG) nr. 852/2004 bedoelde zodanige verontreiniging dat een bepaald levensmiddel redelijkerwijze niet meer kan worden geconsumeerd? Is reeds sprake van een dergelijke verontreiniging, indien een uitgesteld levensmiddel mogelijk door een potentiële koper kan worden aangeraakt respectievelijk ondergeniesd?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne; PB L 139, blz. 1.

Beroep ingesteld op 30 juli 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk België

(Zaak C-383/10)

(2010/C 274/20)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal en F. Dintilhac, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

— vaststellen dat het Koninkrijk België, door een regeling in te voeren en te handhaven volgens welke door niet-ingezeten banken uitbetaalde rente op discriminatoire wijze wordt belast doordat een belastingvrijstelling uitsluitend voor door Belgische banken uitbetaalde rente wordt toegepast, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 56 en 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (voorheen de artikelen 49 EG respectievelijk 56 EG) en de artikelen 36 en 40 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte;

— het Koninkrijk België verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt de betrokken nationale bepalingen aan de kaak voor zover deze bepalingen tot gevolg hebben dat Belgische ingezetenen worden ontmoedigd om een beroep te doen op de diensten van in andere lidstaten van de Unie gevestigde banken, doordat de door deze banken uitbetaalde rente niet in aanmerking kan komen voor de belastingvrijstelling die uitsluitend voor door Belgische banken uitbetaalde rente geldt.

Vooraf wijst de Commissie verweersters betoog van de hand dat de directe belastingen een uitsluitende bevoegdheid van de lidstaten vormen. De Commissie stelt dat dit gebied impliciet doch noodzakelijk is begrepen in de bevoegdheid inzake de interne markt en dus een tussen de Unie en de lidstaten gedeelde bevoegdheid vormt.

Op de door de Belgische autoriteiten aangevoerde bezwaren antwoordt de Commissie ten eerste dat het feit dat de financiële sector hierover geen klacht heeft ingediend, niet relevant is aangezien het beroep tot vaststelling van een niet-nakoming objectief is en dus niet kan afhangen van de voorwaarde dat een klacht is ingediend. Ten tweede en ten derde komt de Commissie op tegen het argument dat voornoemde maatregelen worden gerechtvaardigd door de dwingende reden van algemeen belang om de doeltreffendheid van fiscale controles te verzekeren, en tegen de stelling dat de betrokken wettelijke regeling een sociaalpolitieke maatregel is ter bescherming van het algemeen belang. Ten vierde stemt verzoekster niet in met de rechtvaardigingsgrond die de Belgische autoriteiten aanvoeren in verband met de verminderde doelmatigheid van de uitbreiding van deze vrijstelling. Zij stelt dat de categorie van belastingplichtigen tot wie deze maatregel is gericht, ook interesse kan tonen voor de diensten van in andere lidstaten gevestigde banken. Ten vijfde vecht de Commissie verweersters argument aan in verband met de binnen de Unie bestaande dispariteiten op het gebied van de bescherming van de consument ingeval een bank failliet gaat. Zij herinnert eraan dat deze aangelegenheid binnen de Europese Unie geharmoniseerd is. Ten slotte betoogt de Commissie dat het feit dat in België drie officiële talen bestaan (Nederlands, Frans en Duits) en dat de aangevoerde bezwaren in verband met het gevaar voor een ontoereikende voorlichting doordat een buiten België gevestigde bank een taal gebruikt die niet in België wordt gesproken, niet gerechtvaardigd zijn.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 30 juli 2010 — Elenca Srl/Ministero dell'Interno

(Zaak C-385/10)

(2010/C 274/21)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Elenca Srl

Verwerende partij: Ministero dell'Interno

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn de in eerste aanleg bestreden circulaire en de daarin genoemde nationale regelingen [dat wil zeggen circulaire nr. 4853 van het ministerie van Binnenlandse Zaken van 18 mei 2009 en met name wetgevend decreet nr. 152 van 2 april 2006] al dan niet verenigbaar met het gemeenschapsrecht en de hierna specifiek vermelde bepalingen? Maken voormelde circulaire en nationale regelingen in het bijzonder inbreuk op de beginselen en regels van richtlijn 89/106/EEG ⁽¹⁾ betreffende voor de bouw bestemde producten, die het aanbrengen van het EG-merkten niet verplicht stelt, maar (in artikel 6, leden 1 en 2) integendeel bepaalt dat de lidstaten „het vrije verkeer, het in de handel brengen en het gebruik van producten die in overeenstemming zijn met deze richtlijn, op hun grondgebied niet [mogen] belemmeren”, zorg ervoor dragen dat „het gebruik van deze producten voor het doel waarvoor ze bestemd zijn, niet wordt belemmerd door regelingen of voorwaarden die worden opgelegd door overheidsorganen of particuliere instellingen die als overheidsbedrijf of op grond van een monopoliepositie als overheidsorgaan optreden” en „toestemming [mogen] geven voor het op hun grondgebied in de handel brengen van producten die niet onder artikel 4, lid 2, vallen, indien deze in overeenstemming zijn met de nationale bepalingen welke conform het Verdrag zijn, tenzij dit door de in de hoofdstukken II en III bedoelde Europese technische specificaties anders wordt bepaald”?
- 2) Maken de bestreden circulaire en de daarin genoemde nationale regelingen met name inbreuk op de artikelen 28 EG tot en met 31 EG, die invoerbeperkingen en maatregelen van gelijke werking verbieden, nu de invoer en distributie van een product uit een andere lidstaat op het Italiaanse grondgebied — in strijd met de beginselen als neergelegd in de voormelde bepalingen van het EG-Verdrag en het gemeenschapsrecht die het vrije goederenverkeer en de vrije mededinging waarborgen, welke beginselen een niet-discriminerende behandeling, transparantie, evenredigheid en eerbiediging van de rechten van de individuele ondernemingen moeten kunnen verzekeren — feitelijk wordt belemmerd doordat het betrokken product, zoals in onderhavig geval, slechts in de handel kan worden gebracht wanneer is voldaan aan een technische voorwaarde, namelijk het aanbrengen van het EG-merkten, wat enkel mogelijk en rechtmatig zou zijn, zo er een overeenkomstige geharmoniseerde norm bestond?
- 3) Hadden de nationale wetgever en het bestuur zich op basis van het uit het gemeenschapsrecht voortvloeiende regelgevingskader, dat ook in de sector waarin het onderhavige geschil is gerezen, daadwerkelijke mededinging beoogt te waarborgen, niet ervan moeten onthouden de in voormelde circulaire en wetgevend decreet nr. 152/2006 bedoelde wetgevingsmaatregelen te treffen?

- 4) Wordt, ten slotte, de door het Europees recht gewaarborgde bescherming van het pluralisme en de mededinging in de sector verzekerd door een nationale regeling als wetgevend decreet nr. 152/2006 (in het bijzonder gelet op artikel 285 en deel II van bijlage IX, punten 2.7 en 3.4), waarbij de voormelde beperkingen worden opgelegd?

(¹) PB L 40, blz. 12.

Hogere voorziening ingesteld op 3 augustus 2010 door KME Germany AG, voorheen KM Europa Metal AG, KME France SAS, voorheen Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, voorheen Europa Metalli SpA tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 19 mei 2010 in zaak T-25/05, KME Germany AG, voorheen KM Europa Metal AG, KME France SAS, voorheen Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, voorheen Europa Metalli SpA/Europese Commissie

(Zaak C-389/10 P)

(2010/C 274/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: KME Germany AG, voorheen KM Europa Metal AG, KME France SAS, voorheen Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, voorheen Europa Metalli SpA (vertegenwoordigers: M. Siragusa, avvocato, A. Winckler, avocat, G. Rizza, avvocato, T. Graf, Rechtsanwalt, M. Piergiovanni, avvocato, R. Elderkin, Barrister)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het arrest vernietigen;
- indien mogelijk, op basis van de feiten voor het Hof, de beschikking gedeeltelijk nietig verklaren en de aan KME opgelegde geldboete verlagen, en
- de Commissie verwijzen in de kosten van deze procedure en van de procedure voor het Gerecht;

subsidiar, indien zaak niet in staat van wijzen is

- het arrest vernietigen, mede met betrekking tot de verwijzing van KME in de kosten, en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Met hun eerste middel betwisten rekwiranten de conclusie van het Gerecht dat de Commissie niet behoefde te bewijzen dat de betrokken mededingingsregeling invloed had op de markt. Ongeacht of zij ervan kan zijn vrijgesteld om positief aan te tonen dat er sprake was van weerslag op de markt om de inbreuk als „zeer ernstig” te kunnen aanmerken, is de Commissie zeer zeker wel verplicht om die weerslag positief aan te tonen en te kwantificeren indien zij, zoals in de beschikking, voornemens is zich bij de bepaling van het basisbedrag van de op grond van de ernst aan een bedrijf opgelegde geldboete te baseren op de feitelijke invloed van het kartel. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door ervan uit te gaan dat de Commissie rehtens genoegzaam had bewezen dat de mededingingsregeling weerslag had op de markt, en door vast te stellen dat de Commissie de weerslag op de markt mocht aantonen op basis van enkel aanwijzingen. Deze onjuiste opvatting is des te ernstiger nu KME in de onderhavige zaak bewijs had verstrekt, waaronder bewijs van economische aard, waaruit bleek dat de inbreuk in zijn geheel geen weerslag op de markt had. Door deze redenering en door de beslissing om het eerste middel van KME's beroep af te wijzen, heeft het Gerecht een vertekend beeld gegeven van de aan hem voorgelegde feiten en bewijzen, het EU-recht geschonden en een onlogische en ontoereikende motivering gegeven.

Met hun tweede middel betwisten rekwiranten dat het Gerecht heeft goedgevonden dat de Commissie — ter bepaling van de omvang van de door de inbreuk getroffen markt met het oog op de vraag of bij de vaststelling van de geldboete van KME is voldaan aan de voorwaarde met betrekking tot de zwaarte van de inbreuk — heeft verwezen naar een marktwaarde die de inkomsten van de markt van halffabricaten (koperen leidingbuizen) omvatte. Alleen de waarde van de „gekartelleerde” markt, te weten de markt voor conversiediensten (die slechts 30-40 % van de prijs van de leidingen uitmaakt) had in aanmerking moeten worden genomen. Door de afwijzing van het tweede middel van KME's beroep heeft het Gerecht de in het EU-recht verankerde beginselen van evenredigheid en van gelijke behandeling geschonden, almede een ontoereikende motivering verstrekt.

Met hun derde middel betwisten rekwiranten de afwijzing door het Gerecht van het vierde middel van het beroep, volgens hetwelk de Commissie de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten van 1998 onjuist heeft toegepast en de beginselen van evenredigheid en gelijke behandeling heeft geschonden, door het basisbedrag van de geldboete van KME met het maximale percentage te verhogen wegens de duur, niettegenstaande haar vaststelling dat het kartel gedurende drie jaar inactief was en geen schadelijke werking had. Volgens rekwiranten heeft het Gerecht het EU-recht geschonden en een onduidelijke, onlogische en ontoereikende motivering verstrekt door het betrokken onderdeel van de beschikking te bevestigen.

Met hun vierde middel betwisten rekwiranten de afwijzing door het Gerecht van het vijfde middel van het beroep en de bevestiging van het desbetreffende deel van de beschikking, waarin de Commissie — in strijd met de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten en de beginselen van billijkheid en gelijke behandeling — weigerde om aan KME een verlaging van de geldboete te verlenen op grond de toepassing van verschillende verzachtende omstandigheden. Rekwiranten betogen in het bijzonder dat het Gerecht: (1) de verkeerde juridische maatstaf heeft gehanteerd bij de beoordeling of KME in aanmerking kwam voor een verlaging van de geldboete op grond van de beperkte uitvoering van de mededingingsregeling, (2) blijkt heeft gegeven van een onjuiste opvatting door KME's stelling dat haar geldboete moest worden verlaagd vanwege de crisis in de industrie van de koperen leidingbuizen, af te wijzen, en (3) niets heeft gedaan tegen de onterechte weigering van de Commissie om een verlaging van de geldboete te verlenen wegens haar medewerking, buiten de werkingsfeer van de clementieregeling van 1996, met betrekking tot de bredere Europese mededingingsregeling, op grond dat Outokumpu de eerste onderneming was die de Commissie informatie had verstrekt over de totale duur van die regeling.

Met hun vijfde middel maken rekwiranten bezwaar tegen de afwijzing door het Gerecht van het zevende middel van het beroep en tegen de bevestiging van de weigering van de Commissie om KME een verlaging van de geldboete toe te kennen wegens haar onvermogen om te betalen. Rekwiranten betogen dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting in zijn uitlegging van de toets als bedoeld in afdeling 5b van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten voor de toekenning een verlaging van de geldboete wegens onvermogen om te betalen en door zijn verzuim om de onrechtmatige discriminatie door de Commissie jegens KME ten opzichte van SGL Carbon in de zaken betreffende speciaal grafiet en betreffende elektrische en mechanische koolstof- en grafietproducten, te corrigeren. Het Gerecht heeft tevens een onlogische en ontoereikende motivering gegeven voor zijn afwijzing van KME's stellingen.

Met hun zesde middel stellen rekwirantes dat het Gerecht het EU-recht heeft geschonden, alsmede het fundamentele recht van rekwirantes op een volledige en daadwerkelijke rechterlijke toetsing, door de argumenten van KME niet grondig en nauwkeurig te onderzoeken, en door op vooringenomen wijze de discretionaire bevoegdheid van de Commissie te eerbiedigen.

Beroep ingesteld op 3 augustus 2010 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-390/10)

(2010/C 274/23)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en L. de Schietere de Lophem, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies

— vaststellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende de uitoefening van bepaalde rechten van aandeelhouders in beursgenoteerde vennootschappen ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Groothertogdom Luxemburg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ofschoon de termijn voor omzetting van richtlijn 2007/36/EG in nationaal recht op 3 augustus 2009 is verstreken, had verwerende partij op de datum van instelling van het onderhavige beroep de maatregelen die noodzakelijk zijn voor de omzetting van de richtlijn in nationaal recht, nog niet vastgesteld of althans niet aan de Commissie meegedeeld.

⁽¹⁾ PB L 184, blz. 17.

Beroep ingesteld op 3 augustus 2010 — Europese Commissie/Koninkrijk België

(Zaak C-391/10)

(2010/C 274/24)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Braun en L. de Schietere de Lophem, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

— vaststellen dat het Koninkrijk België, door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende de uitoefening van bepaalde rechten van aandeelhouders in beursgenoteerde vennootschappen ⁽¹⁾, of althans door de Commissie daarvan niet in kennis te hebben gesteld, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Koninkrijk België verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor uitvoering van richtlijn 2007/36/EG is op 3 augustus 2009 verstreken. Op de datum waarop het onderhavige beroep is ingesteld, had verweerder evenwel niet alle maatregelen genomen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van deze richtlijn, of had hij de Commissie daarvan althans niet in kennis gesteld.

⁽¹⁾ PB L 184, blz. 17.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court of the United Kingdom op 4 augustus 2010 — Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice (voorheen Department for Constitutional Affairs)

(Zaak C-393/10)

(2010/C 274/25)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court of the United Kingdom

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Dermot Patrick O'Brien

Verwerende partij: Ministry of Justice (voorheen Department for Constitutional Affairs)

Prejudiciële vragen

- 1) Is het een zaak van nationaal recht, te bepalen of rechters als groep „werkers die werken uit hoofde van een arbeidsovereenkomst of een arbeidsverhouding” in de zin van clause 2, punt 1, van de raamovereenkomst zijn, of is er een gemeenschapsnorm aan de hand waarvan dit moet worden bepaald?
- 2) Indien rechters als groep „werkers die werken uit hoofde van een arbeidsovereenkomst of een arbeidsverhouding” in de zin van clause 2, punt 1, van de raamovereenkomst zijn, mag dan in het nationale recht voor de pensioenvoorziening onderscheid worden gemaakt tussen (a) voltijdrechters en deeltijdrechters of (b) tussen verschillende categorieën van deeltijdrechters?

Beroep ingesteld op 4 augustus 2010 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-394/10)

(2010/C 274/26)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Troosters en J. Sénéchal, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies

— vaststellen dat Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 betreffende de bewaring van gegevens die zijn gegenereerd of verwerkt in verband met het aanbieden van openbaar beschikbare elektronische communicatiediensten of van openbare communicatienetwerken en tot wijziging van richtlijn 2002/58/EG ⁽¹⁾, of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 15 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Groothertogdom Luxemburg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2006/24/EG is op 15 september 2007 verstreken. Op de datum van instelling van het onderhavige beroep had verweerder nog niet alle nodige maatregelen voor de omzetting van de richtlijn in nationaal recht genomen, althans niet aan de Commissie meegedeeld.

(¹) PB L 105, blz. 54.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2010 — Europese Commissie/Franse Republiek

(Zaak C-395/10)

(2010/C 274/27)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Alcover San Pedro en V. Peere, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat Frankrijk, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2007 tot oprichting van een infrastructuur voor ruimtelijke informatie in de Gemeenschap (Inspire) (¹), althans door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Franse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2007/2/EG in nationaal recht is op 14 mei 2009 verstreken. Toen onderhavig beroep

werd ingesteld, had de verwerende partij de nodige omzettingsmaatregelen evenwel nog niet getroffen of in elk geval niet aan de Commissie meegedeeld.

(¹) PB L 108, blz. 1.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2010 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-396/10)

(2010/C 274/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Alcover San Pedro en V. Peere, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies

— vaststellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2007 tot oprichting van een infrastructuur voor ruimtelijke informatie in de Gemeenschap (Inspire) (¹), of althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Groothertogdom Luxemburg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2007/2/EG is op 14 mei 2009 verstreken. Op de datum van instelling van het onderhavige beroep had verweerder nog niet alle nodige maatregelen voor de omzetting van de richtlijn in nationaal recht genomen, althans niet aan de Commissie meegedeeld.

(¹) PB L 108, blz. 1.

Beroep ingesteld op 5 augustus 2010 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-398/10)

(2010/C 274/29)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Karanasou-Apostolopoulou en A. Alcover San Pedro, gemachtigden)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2007/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2007 tot oprichting van een infrastructuur voor ruimtelijke informatie in de Gemeenschap (Inspire), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2007/2/EG in nationaal recht is op 15 mei 2009 verstreken.

Hogere voorziening ingesteld op 10 augustus 2010 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 9 juni 2010 in zaak T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS/Commissie

(Zaak C-404/10 P)

(2010/C 274/30)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Smulders, O. Beynet, en P. Costa de Oliveira, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Éditions Odile Jacob SAS, Lagardère SCA

Conclusies

— vernietiging van het arrest van het Gerecht van 9 juni 2010, zaak T-237/05, Éditions Jacob/Commissie, voor zover daarbij de beschikking van de Commissie van 7 april 2005 waarbij de toegang is geweigerd tot een aantal documenten betreffende de procedure voor de controle op concentraties nr. COMP/M.2978 nietig is verklaard;

— verwerping van het door de in hogere voorziening verwerende partij bij het Gerecht ingestelde beroep tot nietigverklaring en afdoening van de punten waartegen de onderhavige hogere voorziening is gericht;

— verwijzing van de in eerste aanleg verzoekende partij in de kosten, zowel die in eerste aanleg als die in deze hogere voorziening door de Commissie gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie voert voor haar hogere voorziening twee middelen aan.

Met haar eerste middel stelt rekwirante dat het Gerecht verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ onjuist heeft uitgelegd door bij de uitlegging van de uitzonderingen op het recht van toegang tot documenten geen rekening te houden met het bepaalde in verordening (EEG) nr. 4064/89 ⁽²⁾ van de Raad betreffende de controle op concentraties van ondernemingen. De algemene regels inzake toegangsrechten dienen immers rekening te houden met de specifieke kenmerken van procedures op mededingingsgebied en met de vertrouwelijkheidsgaranties die aan de bij een concentratie betrokken ondernemingen worden gegeven.

Met haar tweede middel, dat bestaat uit vijf onderdelen, verwijt de Commissie het Gerecht een onjuiste uitlegging van artikel 4, leden 2 en 3, van genoemde verordening nr. 1049/2001, voor zover het heeft geoordeeld dat rekwirante verplicht was, over te gaan tot een concreet en individueel onderzoek van elk document waarvan inzage was verzocht, ook in gevallen waarvoor een duidelijke uitzondering gold (eerste onderdeel). De Commissie betwist tevens de restrictieve uitlegging die door het Gerecht is gegeven aan de uitzondering inzake de bescherming van het doel van inspecties, onderzoeken en audits, welke uitlegging inhoudt dat deze uitzondering niet kan worden gehanteerd nadat de Commissie haar beschikking tot afsluiting van de administratieve procedure voor controle op een concentratie heeft

gegeven (tweede onderdeel). Rekwirante stelt ook dat het Gerecht het recht kennelijk onjuist heeft toegepast door in de eerste plaats van de Commissie te eisen dat zij de documenten concreet en individueel onderzoekt, met een beschrijving van de inhoud van elk document, en in de tweede plaats de raadpleging van derden te eisen, ondanks dat overduidelijk de uitzondering voor bescherming van commerciële belangen van toepassing was (derde onderdeel). Voorts stelt de Commissie dat het Gerecht het recht onjuist heeft toegepast door haar weigering van toegang tot interne documenten nietig te verklaren, terwijl die documenten onder de in artikel 4, lid 3, tweede alinea, genoemde uitzondering voor het „besluitvormingsproces” vielen (vierde onderdeel). Ten slotte is volgens rekwirante artikel 4, lid 6, van eerdergenoemde verordening onjuist uitgelegd (vijfde onderdeel).

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB L 395, blz. 1).

Beroep ingesteld op 16 augustus 2010 — Europese Commissie/Republiek Estland

(Zaak C-407/10)

(2010/C 274/31)

Procestaal: Ests

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Sipos en E. Randvere, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Estland

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Estland de bepalingen die noodzakelijk zijn voor de omzetting van richtlijn 2007/47/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 (tot wijziging van richtlijn 90/385/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake actieve implanteerbare medische

hulpmiddelen, richtlijn 93/42/EEG van de Raad betreffende medische hulpmiddelen en richtlijn 98/8/EG betreffende het op de markt brengen van biociden), niet heeft meegedeeld;

— de Republiek Estland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 21 december 2008 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 247, blz. 21.

Beroep ingesteld op 16 augustus 2010 — Europese Commissie/Republiek Estland

(Zaak C-408/10)

(2010/C 274/32)

Procestaal: Ests

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Sipos en E. Randvere, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Estland

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Estland de bepalingen die noodzakelijk zijn voor de omzetting van richtlijn 2008/13/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 tot intrekking van richtlijn 84/539/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de elektrische apparaten die worden gebruikt bij de uitoefening van de diergeneeskunde, niet heeft meegedeeld;

— de Republiek Estland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 31 december 2008 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 76, blz. 41.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 16 augustus 2010 — Hauptzollamt Hamburg-Hafen/Afasia Knits Deutschland GmbH

(Zaak C-409/10)

(2010/C 274/33)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof (Duitsland)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Verwerende partij: Afasia Knits Deutschland GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Is het in overeenstemming met artikel 32 van Protocol nr. 1 betreffende de definitie van het begrip „producten van oorsprong” en de methoden van administratieve samenwerking van de Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds ⁽¹⁾, wanneer de Europese Commissie de controle achteraf van afgegeven bewijzen van oorsprong in het land van uitvoer in wezen zelf, zij het met steun van de plaatselijke autoriteiten verricht, en gaat het om een resultaat van de controle in de zin van deze bepaling, wanneer de aldus verkregen resultaten van de controle van de Commissie worden neergelegd in een protocol dat door een vertegenwoordiger van de regering van het land van uitvoer mede wordt ondertekend?

Ingeval de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord:

- 2) Kan in een geval zoals dat in het hoofdgeding, waarin de in een bepaalde periode afgegeven certificaten voor preferentiële behandeling door het land van uitvoer ongeldig zijn verklaard omdat de oorsprong van de goederen bij een controle achteraf niet kon worden bevestigd, maar niet kan worden uitgesloten dat bepaalde uitgevoerde goederen aan de oorsprongsvereisten voldeden, de belastingschuldige zich met een beroep op artikel 220, lid 2, sub b, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽²⁾, op bescherming van zijn gewettigd vertrouwen beroepen, onder aanvoering dat de in zijn geval overgelegde certificaten voor preferentiële behandeling mogelijk juist waren en dus op een juiste weergave van de feiten door de exporteur berustten?

⁽¹⁾ 2000/483/EG: Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000 (PB L 317, blz. 3).

⁽²⁾ PB L 302, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) op 18 augustus 2010 — NS/Secretary of State for the Home Department

(Zaak C-411/10)

(2010/C 274/34)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: NS

Verwerende partij: Secretary of State for the Home Department

Intervenienten: 1) Amnesty International Limited en het AIRE (Advice on Individual Rights in Europe) Centre, 2) Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties, 3) Equality and Human Rights Commission

Prejudiciële vragen

- 1) Valt een beslissing van een lidstaat op grond van artikel 3, lid 2, van verordening nr. 343/2003 ⁽¹⁾ (hierna: „verordening”) om al dan niet een asielaanvraag te behandelen die volgens de criteria van hoofdstuk III van de verordening niet tot zijn verantwoordelijkheid behoort, onder de werking van het EU-recht in de zin van artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en/of artikel 51 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”)?

Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend luidt:

- 2) Voldoet een lidstaat aan zijn verplichting tot inachtneming van de EU-grondrechten (waaronder de rechten neergelegd in de artikelen 1, 4, 18, 19, lid 2, en 47 van het Handvest), wanneer deze staat de asielzoeker naar de lidstaat stuurt die door artikel 3, lid 1, overeenkomstig de criteria van hoofdstuk III van de verordening wordt aangewezen als de verantwoordelijke staat (hierna: „verantwoordelijke staat”), ongeacht de situatie in de verantwoordelijke staat?
- 3) Staat in het bijzonder de verplichting tot inachtneming van de EU-grondrechten in de weg aan het hanteren van een onweerlegbaar vermoeden dat de verantwoordelijke staat i) de grondrechten van de aanvrager ingevolge het EU-recht, en/of ii) de minimumnormen van de richtlijnen 2003/9/EG ⁽²⁾ („opvangrichtlijn”), 2004/83/EG ⁽³⁾ („erkenningsrichtlijn”) en/of 2005/85/EG ⁽⁴⁾ („procedurerichtlijn”) (hierna samen: „richtlijnen”) in acht zal nemen?
- 4) Zo niet, is een lidstaat op grond van het EU-recht verplicht, en zo ja, in welke omstandigheden, om gebruik te maken van de bevoegdheid van artikel 3, lid 2, van de verordening om een aanvraag te behandelen en daarvoor de verantwoordelijkheid te nemen, wanneer overdracht aan de verantwoordelijke staat de aanvrager zou blootstellen aan het risico van een inbreuk op zijn grondrechten, in het bijzonder de rechten genoemd in de artikelen 1, 4, 18, 19, lid 2, en/of 47 van het Handvest, en/of aan het risico dat de minimumnormen van de richtlijnen niet op hem zullen worden toegepast?

- 5) Is de omvang van de bescherming die aan een persoon op wie de verordening van toepassing is, wordt verleend door de algemene beginselen van het EU-recht, in het bijzonder de rechten van de artikelen 1, 18 en 47 van het Handvest, ruimer dan de bescherming die wordt verleend door artikel 3 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM”)?
- 6) Is het met de rechten van artikel 47 van het Handvest verenigbaar dat een bepaling van nationaal recht aan een rechterlijke instantie bij de beslissing of iemand op grond van de verordening rechtsgeldig naar een andere lidstaat mag worden verwijderd, voorschrijft om die lidstaat te beschouwen als een staat van waaruit de betrokkene niet — in strijd met zijn rechten uit het EVRM of het Verdrag van 1951 en het protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen — naar een andere staat zal worden gestuurd?
- 7) Voor zover bovenstaande vragen rijzen in verband met de verplichtingen van het Verenigd Koninkrijk, moeten de vragen 2 tot en met 6 dan in enig opzicht anders worden beantwoord om rekening te houden met het protocol (nr. 30) betreffende de toepassing van het Handvest op Polen en het Verenigd Koninkrijk?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 50, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (PB L 31, blz. 18).

⁽³⁾ Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (PB L 304, blz. 12).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PB L 326, blz. 13).

GERECHT

**Beschikking van het Gerecht van 24 augustus 2010 —
Grúas Abril Asistencia/Commissie**

(Zaak T-386/09) ⁽¹⁾

**(„Beroep tot nietigverklaring — Mededinging — Afwijzing
van klacht — Handeling die niet vatbaar is voor beroep
door particulieren — Niet-ontvankelijkheid”)**

(2010/C 274/35)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Grúas Abril Asistencia, SL (Alicante, Spanje)
(vertegenwoordiger: R. L. García García, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F.
Castillo de la Torre en F. Castilla Contreras, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot nietigverklaring van de brief van de Commissie van
7 augustus 2009 waarbij verzoekster ervan op de hoogte is
gebracht dat op basis van de feiten waarvoor zij klacht bij de
Commissie heeft ingediend, niet kan worden geconcludeerd tot
schending van de artikelen 81 EG, 82 EG en 86 EG en dat geen
gevolg zal worden gegeven aan haar klacht

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Grúas Abril Asistencia, SL wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 282 van 21.11.2009.

**Beschikking van de president van het Gerecht van 29 juli
2010 — Brinkmann/Duitsland**

(Zaak T-261/10 R)

(„Kort geding — Kennelijke onbevoegdheid”)

(2010/C 274/36)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Norbert Brinkmann (Rheine, Duitsland) (ver-
tegenwoordiger: R. Wiegers, advocaat)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Voorwerp

Verzoek om opschorting van de toepassing van de artikelen 47
en 48bis van de Bundesnotarordnung (federale verordening in-
zake het notarisambt) voor zover het verzoeker betreft

Dictum

1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.

2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beroep ingesteld op 10 juni 2010 — PPG en SNF/ECHA

(Zaak T-268/10)

(2010/C 274/37)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)
(Brussel, België) en SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Frankrijk)
(vertegenwoordigers: K. Van Maldegem, R. Cana, advocaten, en
P. Sellar, Solicitor)

Verwerende partij: Europees Agentschap voor chemische stoffen
(ECHA)

Conclusies

- het beroep ontvankelijk en gegrond verklaren;
- het bestreden besluit nietig verklaren;
- ECHA verwijzen in de kosten;
- alle overige en verdere maatregelen treffen die rechtens vereist zijn.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers vorderen gedeeltelijke nietigverklaring van het besluit van het Europees Agentschap voor chemische stoffen („ECHA”) om acrylamide (CE nr. 201-173-7) (CAS-nummer 79-06-1) aan te merken als een stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van verordening (EG) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ („REACH”), overeenkomstig artikel 59 REACH.

Verzoekers achten het bestreden besluit onwettig omdat het is gebaseerd op een beoordeling van acrylamide die wetenschappelijk en juridisch mank gaat, daar zij uitgaat van bewijzen die niet voldoende betrouwbaar en overtuigend zijn. Volgens verzoekers heeft ECHA bij de vaststelling van het bestreden besluit een kennelijke beoordelingsfout gemaakt, met schending van de artikelen 2, lid 8, en 59 REACH en van zijn verplichting om het bewijsmateriaal zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken.

Verder stellen verzoekers dat het bestreden besluit een aantal algemene beginselen van EU-recht schendt, zoals het evenredigheids- en het non-discriminatiebeginsel, nu het zonder enige objectieve rechtvaardiging acrylamide discrimineert in vergelijking met andere soortgelijke stoffen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 20 juli 2010 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 mei 2010 in zaak F-30/08, Nanopoulos/Commissie

(Zaak T-308/10 P)

(2010/C 274/38)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall, E. Bourtzalas, advocaat, en E. Antypa, advocaat)

Andere partij in de procedure: F. Nanopoulos (Itzig, Luxemburg)

Conclusies

- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 mei 2010 in zaak F-30/08, Nanopoulos/Commissie, vernietigen;
- wanneer het arrest niet moet worden vernietigd, het juiste bedrag van de vergoeding vaststellen;
- Nanopoulos verwijzen in alle kosten van de procedure in eerste aanleg en van de hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Met de onderhavige hogere voorziening vordert rekwirante vernietiging van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 mei 2010 in zaak F-30/08, Nanopoulos/Commissie, waarbij de Commissie werd veroordeeld om aan Nanopoulos een vergoeding voor immateriële schade ten bedrage van 90 000 EUR te betalen en alle kosten te dragen.

Tot staving van haar hogere voorziening voert de Commissie de volgende middelen aan:

- schending van de artikelen 90 en 91 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (hierna: „Statuut”) en van het rechtszekerheidsbeginsel, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het door Nanopoulos ingestelde beroep moest worden beschouwd als een schadevordering, zonder enige motivering aan te voeren;

- onjuiste rechtsopvatting en motiveringsfout, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft gemeend dat de schadevordering binnen een redelijke termijn is ingesteld en heeft geoordeeld dat het besluit om de tuchtprocedure in te leiden het vermoeden van onschuld heeft geschonden;
- schending van het gemeenschapsrecht, onjuiste rechtsopvatting en motiveringsfout, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken het juridisch criterium van de „voldoende gekwalificeerde schending” niet heeft toegepast en niet heeft uitgelegd waarom in de onderhavige zaak van de bestaande rechtspraak moest worden afgeweken;
- schending van artikel 24 van het Statuut, onjuiste rechtsopvatting en motiveringsfout, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft gemeend dat het tot aanstelling bevoegd gezag verplicht was Nanopoulos onmiddellijk bijstand te verlenen, zonder voorafgaand onderzoek en vóór het verstrijken van de termijn van vier maanden die in het betrokken artikel wordt gesteld om aan een verzoek gevolg te geven;
- kennelijk onjuiste rechtsopvatting en motiveringsfout, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken heeft geoordeeld dat de Commissie, in de eerste plaats, aansprakelijk is voor de gestelde lekken in de pers en, in de tweede plaats, een fout heeft begaan door de tuchtprocedure in te leiden;
- schending van het evenredigheidsbeginsel en onjuiste rechtsopvatting, voor zover het Gerecht voor ambtenarenzaken, voor de door Nanopoulos geleden immateriële schade, een schadevergoeding van 90 000 EUR heeft toegekend.

Beroep ingesteld op 23 juli 2010 — Groupe Partouche/Commissie

(Zaak T-315/10)

(2010/C 274/39)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Groupe Partouche SA (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordiger: J.-J. Sebag, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van de beschikking van de Commissie om geen bezwaar te maken;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster nietigverklaring van beschikking C(2010) 3333 van de Commissie van 21 mei 2010 waarbij een voorgenomen concentratie waarbij Française des Jeux en Groupe Lucien Barrière de gezamenlijke zeggenschap verkrijgen over de onderneming Newco, die belast is met het ontwerp en de exploitatie van een pokerwebsite in Frankrijk, verenigbaar met de interne markt en de Overeenkomst betreffende Europese Economische Ruimte wordt verklaard.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster aan dat de Commissie het onderzoek van de betrokken concentratie had moeten terugwijzen naar de Franse Republiek, gelet op het feit dat haar concurrentiepositie op de betrokken markt in Frankrijk merkbaar kan worden aangetast.

Beroep ingesteld op 23 juli 2010 — HIM/Commissie

(Zaak T-316/10)

(2010/C 274/40)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Health Information Management (HIM) (Brussel, België) (vertegenwoordiger: P. Zeegers, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de vordering ontvankelijk en gegrond verklaren, en bijgevolg

- de Europese Commissie veroordelen tot betaling van een bedrag van 11 821,35 EUR, te vermeerderen met vertragingsrente sinds 16 juni 2010 tegen de in België van toepassing zijnde wettelijke rentevoet;
- de Europese Commissie verwijzen in alle kosten, daaronder begrepen een bedrag dat voorlopig geraamd is op 5 000 EUR.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep, dat gebaseerd is op een arbitrage-beding, vraagt verzoekster het Gerecht in wezen vast te stellen dat voor de berekening van verzoeksters algemene kosten die voor rekening van de Commissie komen (in het kader van overeenkomsten die zijn gesloten als deel van het specifieke programma eTen), namelijk het deel van de algemene kosten dat verband houdt met de werkzaamheden van het personeel dat voor het project is ingezet, de onderaannemers niet moeten worden beschouwd als personeelsleden van verzoekster, aangezien deze onderaannemers voor verzoekster geen algemene kosten met zich brengen. Derhalve moeten de kosten voor de onderaannemers niet worden begrepen in het totaalbedrag van de personeelskosten waardoor het totaalbedrag van de algemene kosten wordt gedeeld voor de berekening van de noemer die moet worden gebruikt om het percentage te bepalen van de algemene kosten die voor terugbetaling in aanmerking komen.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster aan dat aangezien de kosten voor de onderaannemers geen deel uitmaken van de *voor terugbetaling in aanmerking komende personeelskosten*, een incoherentie ontstaat doordat de onderaannemers als personeelsleden van verzoekster worden beschouwd bij de berekening van het totaalbedrag van de personeelskosten dat wordt gebruikt om het percentage van de *voor terugbetaling in aanmerking komende algemene kosten* te bepalen.

Het feit dat de onderaannemers als personeelsleden van verzoekster worden beschouwd, berokkent verzoekster bovendien schade, voor zover deze methode tot gevolg heeft dat het bedrag van de noemer verhoogt en het percentage van de voor terugbetaling in aanmerking komende algemene kosten dus evenredig vermindert.

Beroep ingesteld op 11 augustus 2010 — Van Parys/Commissie

(Zaak T-324/10)

(2010/C 274/41)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Léon Van Parys NV (Antwerpen, België) (vertegenwoordigers: P. Vlaeminck en A. Hubert, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies van verzoekende partij

- Nietigverklaring van het besluit van de Europese Commissie van 6 mei 2010 in dossier REC 07/07, waarbij het terzake van een specifiek geval gerechtvaardigd wordt geacht over te gaan tot boeking achteraf van de rechten bij invoer, alsook tot kwijtschelding van die rechten bij een schuldenaar, doch niet bij een andere schuldenaar;

- Verwijzing van verweerster in de proceskosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster en haar douaneagent zouden in de periode van 22 juni 1998 tot 8 november 1999 valse Spaanse AGRIM-certificaten hebben voorgelegd aan de douaneautoriteiten te Antwerpen voor de invoer van bananen uit Ecuador. Als gevolg hiervan zou ten onrechte aanspraak zijn gemaakt op de toepassing van het preferentieel tarief.

Alle vermeende valse Spaanse certificaten die aanleiding hebben gegeven tot de navordering werden door verzoekster bekomen via haar Portugese tussenpersoon, met wie verzoekster haar Italiaanse dochtervennootschap al jaren handelde voor de aankoop van Spaanse en Portugese licenties, in diens hoedanigheid van fiscaal vertegenwoordiger.

De Belgische Administratie der Douane en Accijnzen diende een verzoek tot niet-navordering en/of kwijtschelding van de nagevorderde douanerechten in bij de Europese Commissie. Aangaande de invoeren in 1999 nam de Europese Commissie een negatieve beslissing, waartegen verzoekster het huidige beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld.

Verzoekster beroept zich op 6 middelen ter vernietiging van de bovenvermelde beslissing.

Ten eerste voert verzoekster een schending aan van artikel 239 van het Communautair Douanewetboek, de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1442/93 en Verordening (EEG) nr. 2362/98, en de erkende handelsgebruiken zoals beschreven door de Wereldhandelsorganisatie. De Commissie zou deze bepalingen, die het aankopen van het gebruik van invoerlicenties via de door verzoekster gehanteerde handelsmethode toestonden, schenden om ten onrechte te besluiten tot nalatigheid in hoofde van verzoekster.

Ten tweede voert verzoekster een schending aan van artikel 239 van het Communautair Douanewetboek en van het proportionaliteitsbeginsel. De Commissie besluit dat de vastgestelde vervalsingen van Spaanse invoercertificaten verder gaan dan het normale handelsrisico en moeten beschouwd worden als een bijzondere situatie. Verzoekster bestrijdt echter dat zij niet zou gehandeld hebben als een zorgvuldig handelaar en dat dus de voorwaarden van artikel 239 van het Communautair Douanewetboek niet zouden vervuld zijn.

Ten derde zou de Commissie artikel 239 van het Communautair Douanewetboek, artikel 211 van het EG-verdrag, het beginsel van het gewettigd vertrouwen en het algemene rechtsbeginsel *Patere legem quam ispe fecisti* schenden. Verzoekster voert aan dat de Commissie voor verzoekster strengere zorgvuldigheidsnormen vooropstelt dan door de reglementering werd vereist en wat in de sector gebruikelijk was, terwijl de Commissie en de Spaanse autoriteiten hun eigen wettelijke verplichtingen niet nakwamen.

Ten vierde voert verzoekster een schending aan van artikel 239 van het Communautair Douanewetboek en het gelijkheidsbeginsel, doordat de Commissie ten onrechte de invoeren in 1998 anders behandelt heeft dan de invoeren in 1999.

Ten vijfde voert verzoekster een schending aan van artikel 220, lid 2, onder b) van het Communautair Douanewetboek. Volgens verzoekster kan het gebrek van vergissing van de Spaanse douaneautoriteiten in de zin van artikel 220, lid 2, onder b) niet zonder meer vastgesteld worden.

Ten zesde voert verzoekster een schending aan van de wezenlijke vormvereisten en in het bijzonder van de rechten van verdediging van verzoekster.

Beroep ingesteld op 12 augustus 2010 — Yoshida Metal Industry/BHIM — Pi-Design (oppervlak bedekt met zwarte cirkels)

(Zaak T-331/10)

(2010/C 274/42)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Japan) (vertegenwoordigers: S. Vere, K. Muraro en M. Balestrieri, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Pi-Design AG (Triengen, Zwitserland)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 20 mei 2010 in zaak R 1235/2008-1 vernietigen;
- de beslissing van de nietigheidsafdeling van 21 juli 2008 inzake gemeenschapsmerkaanvraag nr. 1 371 244 bevestigen;
- de geldigheid van gemeenschapsmerk nr. 1 371 244 bevestigen;
- verweerder en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd: beeldmerk dat een oppervlak bedekt met zwarte cirkels weergeeft, voor waren van de klassen 8 en 21 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 1 371 244

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Merkrecht van de partij die nietigverklaring vordert: de partij die nietigverklaring vordert heeft haar vordering gebaseerd op absolute weigeringsgronden overeenkomstig artikel 7 van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring van het gemeenschapsmerk

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de bestreden beslissing en nietigverklaring van het gemeenschapsmerk

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 7, lid 1, sub b, en 7, lid 1, sub e-ii, van verordening nr. 207/2009, aangezien de kamer van beroep ten onrechte heeft geconcludeerd dat de bepalingen van die artikelen van toepassing zijn op het bestreden gemeenschapsmerk.

Beroep ingesteld op 17 augustus 2010 — ATC e.a./Commissie

(Zaak T-333/10)

(2010/C 274/43)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partijen: Animal Trading Company (ATC) BV (Loon op Zand, Nederland), Avicentra NV (Malle, België), Borgstein birds and Zoofood Trading VOF (Wamel, Nederland), Bird Trading Company Van der Stappen BV (Dongen, Nederland), New Little Bird's srl. (Anagni, Italië), Vogelhuis Kloeg (Zevenbergen, Nederland), Pistone Giovanni (Westerlo, België) (vertegenwoordigers: M. Osse en J. Houdijk, advocaten)

Verwerende partijen: Europese Commissie en Europese Unie, vertegenwoordigd door de Europese Commissie

Conclusies van verzoekende partijen

- Veroordeling van de Europese Unie en/of de Europese Commissie tot vergoeding van de schade die verzoeksters hebben geleden als gevolg van de uitvaardiging van Beschikking 2005/760/EG ⁽¹⁾, en/of de verlenging daarvan met Beschikking 2005/862/EG ⁽²⁾, en/of Beschikking 2006/79/EG ⁽³⁾, en/of Beschikking 2006/405/EG ⁽⁴⁾, en/of Beschikking 2006/522/EG ⁽⁵⁾, en/of Beschikking 2007/21/EG ⁽⁶⁾, en/of Beschikking 2007/183/EG ⁽⁷⁾, en/of de uitvaardiging van Verordening 318/2007/EG ⁽⁸⁾;
- Veroordeling van de Europese Unie en/of de Europese Commissie in de kosten van het geding en in de buitengerechtelijke kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters vragen vergoeding van de schade die zij hebben geleden als gevolg van ten eerste het invoerverbod dat in okto-

ber 2005 in werking is getreden voor in het wild gevangen vogels, ten tweede de verlengingen van dit verbod en ten derde de beperkingen die vanaf 1 juli 2007 gelden voor de invoer van vogels en die het invoerverbod van in het wild gevangen vogels feitelijk bestendigen.

Betreffende het eerste deel van hun verzoek tot schadevergoeding, met betrekking tot het aannemen van Beschikking 2005/760/EG, voeren verzoekster drie middelen aan.

Ten eerste voeren verzoeksters aan dat de Commissie slechts een zeer beperkte beoordelingsmarge had voor het uitoefenen van haar bevoegdheid op grond van artikel 18 van richtlijn 91/496 ⁽⁹⁾ en dat de Commissie deze bevoegdheid heeft overschreden doordat zij de invoer heeft verboden uit landen waar zich geen gevallen van besmetting met Aviaire Influenza of waar zich geen concreet risico op verspreiding hadden voorgedaan.

Ten tweede voeren verzoeksters aan dat, moest de Commissie over een bredere beoordelingsmarge beschikken bij het uitoefenen van haar bevoegdheid, de Commissie toch een voldoende gekwalificeerde schending heeft begaan. Verzoeksters roepen in dit verband een miskenning aan door de Commissie van haar bevoegdheid, een schending van het evenredigheidsbeginsel, een schending van het beginsel van gelijke behandeling, een schending van het eigendomsrecht en van de vrijheid om een economische activiteit uit te oefenen en een schending van het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen.

Verzoeksters voeren vervolgens aan dat zij een reële en zekere schade hebben geleden en dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen deze schade en het onrechtmatig handelen van de Commissie.

Ten derde voeren verzoekers aan dat de schade die zij hebben geleden een abnormaal en bijzonder karakter heeft omdat zij de grenzen van de economische risico's, verbonden aan de activiteiten in de betrokken sector, overschrijdt. Het instellen van een volledig invoerverbod voor wilde vogels was volgens verzoeksters niet voorzienbaar en heeft de handelaren in wilde vogels bijzonder benadeeld. Verzoeksters verzoeken dan ook om de aansprakelijkheid van de Commissie vast te stellen in geval van vermeend rechtmatig optreden.

Met het tweede deel van hun verzoek tot schadevergoeding beogen verzoeksters vergoeding voor de schade geleden als gevolg van de verlengingen van het invoerverbod van wilde vogels uit derde landen. Verzoekers roepen in dit verband dezelfde drie middelen in als in het eerste deel van hun verzoek tot schadevergoeding.

Tenslotte vragen verzoeksters schadevergoeding voor de schade die zij hebben geleden tengevolge van Verordening 318/2007/EG die bepaalt dat de invoer van vogels beperkt wordt tot vogels die in gevangenschap gefokt zijn en afkomstig zijn uit een zeer klein aantal derde landen. Verzoekers roepen in dit verband drie middelen in.

Ten eerste voeren verzoeksters aan dat Verordening 318/2007/EG geen voldoende gespecificeerde rechtsbasis heeft. Zij wijzen erop dat Richtlijnen 91/496 en 92/65⁽¹⁰⁾ geen rechtsbasis bevatten voor het uitvaardigen van Verordening 318/2007/EG door de Commissie.

Ten tweede voeren verzoeksters een schending aan van het beginsel van gelijke behandeling en evenredigheid en een schending van de vrijheid van ondernemerschap en het recht op eigendom.

Verzoeksters voeren vervolgens aan dat zij een reële en zekere schade hebben geleden en dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen deze schade en het onrechtmatig handelen van de Commissie.

Ten derde vragen verzoekers eveneens om, in geval van vermeend rechtmatig optreden, de aansprakelijkheid van de Commissie vast te stellen voor de schade geleden tengevolge van Verordening 318/2007/EG.

-
- (¹) Beschikking 2005/760/EG van de Commissie van 27 oktober 2005 tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen voor de invoer van in gevangenschap gehouden vogels in verband met hoogpathogene aviaire influenza in bepaalde derde landen (PB L 285, blz. 60).
- (²) Beschikking 2005/862/EG van de Commissie van 30 november 2005 tot wijziging van de Beschikkingen 2005/759/EG en 2005/760/EG met betrekking tot maatregelen ter bestrijding van aviaire influenza bij andere vogels dan pluimvee (PB L 317, blz. 19).
- (³) Beschikking 2006/79/EG van de Commissie van 31 januari 2006 tot wijziging van de Beschikkingen 2005/759/EG en 2005/760/EG wat de verlenging van de toepassingsperiode betreft (PB L 36, blz. 48).
- (⁴) Beschikking 2006/405/EG van de Commissie van 7 juni 2006 tot wijziging van de Beschikkingen 2005/710/EG, 2005/734/EG, 2005/758/EG, 2005/759/EG, 2005/760/EG, 2006/247/EG en 2006/265/EG wat betreft bepaalde beschermende maatregelen in verband met hoogpathogene aviaire influenza (PB L 158, blz. 14).
- (⁵) Beschikking 2006/522/EG van de Commissie van 25 juli 2006 tot wijziging van de Beschikkingen 2005/759/EG en 2005/760/EG wat betreft bepaalde beschermende maatregelen in verband met hoogpathogene aviaire influenza en het verkeer van bepaalde levende vogels naar de Gemeenschap (PB L 205, blz. 28).
- (⁶) Beschikking 2007/21/EG van de Commissie van 22 december 2006 tot wijziging van Beschikking 2005/760/EG wat betreft bepaalde beschermende maatregelen in verband met hoogpathogene aviaire influenza en de invoer van andere vogels dan pluimvee in de Gemeenschap (PB 2007 L 7, blz. 44).
- (⁷) Beschikking 2007/183/EG van de Commissie van 23 maart 2007 tot wijziging van Beschikking 2005/760/EG tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen voor de invoer van in gevangenschap gehouden vogels in verband met hoogpathogene aviaire influenza in bepaalde derde landen (PB L 84, blz. 44).

- (⁸) Verordening (EG) nr. 318/2007 van de Commissie van 23 maart 2007 tot vaststelling van de veterinaire voorschriften voor de invoer van bepaalde vogels in de Gemeenschap en de desbetreffende quarantainevoorschriften (PB L 84, blz. 7).
- (⁹) Richtlijn 91/496/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG (PB L 268, blz. 56).
- (¹⁰) Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinaire voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinaire voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt (PB L 268, blz. 54).

Beroep ingesteld op 10 augustus 2010 — Abercrombie & Fitch Europe/BHIM — Gilli (GILLY HICKS)

(Zaak T-336/10)

(2010/C 274/44)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Abercrombie & Fitch Europe SA (Mendrisio, Zwitserland) (vertegenwoordigers: S. Malynicz, Barrister, D. Stone en L. Ritchie, Solicitors)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Gilli Srl (Milaan, Italië)

Conclusies

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 20 mei 2010 in zaak R 832/2008-1 vernietigen, en

— verweerder en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „GILLY HICKS” voor waren en diensten van de klassen 3, 14, 25 en 35 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 5 194 543

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: ingeschreven gemeenschapsbeeldmerk „GILLI” (nr. 3 566 007) voor waren van de klassen 3, 9, 14 en 25

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke vernietiging van de litigieuze beslissing

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad doordat de kamer van beroep geen correcte visuele, auditieve of begripsmatige vergelijking van de merken heeft verricht en derhalve blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting met betrekking tot het verwarringsgevaar.

Beschikking van het Gerecht van 24 augustus 2010 — Pineapple Trademarks/BHIM — Dalmau Salmons (KUSTOM)

(Zaak T-272/09) ⁽¹⁾

(2010/C 274/45)

Procestaal: Engels

De president van de Tweede kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 220 van 12.9.2009.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Voltallige zitting) van 1 juli 2010 — Mandt/Parlement

(Zaak F-45/07) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Overlevingspensioen — Artikel 79 van het Statuut — Artikel 18 van bijlage VIII bij het Statuut — Overlevende echtgenoot — Erkenning van hoedanigheid van overlevende echtgenoot aan twee personen — Reductie van 50 % — Gewettigd vertrouwen — Regel van overeenstemming)

(2010/C 274/46)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Wolfgang Mandt (Kreuztal, Duitsland) (vertegenwoordiger: B. Kolb, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: aanvankelijk K. Zejdová, J. F. de Wachter en U. Rösslein, gemachtigden, vervolgens J. F. de Wachter, K. Zejdová en S. Seyr, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Kurt-Wolfgang Braun Neumann, overleden op 9 oktober 2009, met als enige erfgename Shirley Meyer (Bedburg-Hau, Duitsland) (vertegenwoordiger: P. Ames, advocaat)

Voorwerp

Nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement van 8 februari 2007 houdende afwijzing van verzoekers klacht tegen het besluit om het overlevingspensioen met 50 % te verminderen — Verzoek om volledige betaling

Dictum

1) Er hoeft niet te worden beslist over de vordering om uitbetaling door het Parlement van het volledige overlevingspensioen aan Mandt, voor zover deze vordering betrekking heeft op de periode na 31 oktober 2009.

2) Het beroep wordt voor het overige verworpen.

3) Elke partij, daaronder begrepen interveniënt, draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 183 van 4.8.2007, blz. 43.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 7 juli 2010 — Tomas/Europees Parlement

(Zaken F-116/07, F-13/08 en F-31/08) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Tijdelijke functionarissen — Artikel 2, sub c, van RAP — Ontslag — Vertrouwensband — Voorafgaande raadpleging van personeelscomité van Parlement — Geen raadpleging)

(2010/C 274/47)

Procestaal: Litouws

Partijen

Verzoekende partij: Stanislovas Tomas (Vilnius, Litouwen) (vertegenwoordiger: M. Michalaukas)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: A. Lukošiusis en K. Zejdová, gemachtigden)

Voorwerp

Enerzijds, nietigverklaring van het besluit van het TABG om verzoeker te ontslaan en, anderzijds, verzoek om vergoeding van de materiële en immateriële schade

Dictum

1) De beroepen in de zaken F-116/07 en F-13/08 worden verworpen.

2) Het Europees Parlement zal Stanislovas Tomas het bedrag van 1 000 EUR betalen ter vergoeding van de immateriële schade die hij heeft geleden.

3) Het beroep in zaak F-31/08 wordt voor het overige verworpen.

2) Fuller-Tomlinson zal alle kosten dragen.

4) Elke partij zal haar eigen kosten dragen in de zaken F-116/07, F-13/08 en F-31/08.

(¹) PB C 44 van 21.2.2009, blz. 76.

(¹) PB C 64 van 8.3.2008, blz. 65, PB C 142 van 7.6.2008, blz. 39 en PB C 158 van 21.6.2008, blz. 26.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 1 juli 2010 — Fuller-Tomlinson/Parlement

(Zaak F-97/08) (¹)

(Openbare dienst — Voormalig tijdelijk functionaris — Beroepsziekte — Inbreuk op lichamelijke en psychische integriteit — Duur van de procedure tot erkenning van een beroepsziekte)

(2010/C 274/48)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Paulette Fuller-Tomlinson (Brussel, België) (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: K. Zejdová en S. Seyr, gemachtigden)

Voorwerp

Nietigverklaring van het besluit waarbij het deel van de gedeeltelijke blijvende invaliditeit dat is veroorzaakt door de beroepsziekte waaraan verzoekster lijdt, op 20 % is gesteld alsmede, subsidiair, veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een bedrag ter vergoeding van verzoeksters immateriële schade

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 1 juli 2010 — Částa/Commissie

(Zaak F-40/09) (¹)

(Openbare dienst — Algemeen vergelijkend onderzoek — Niet-toelating tot mondeling examen — Verzoek om heronderzoek — Motiveringsplicht — Vereiste beroepservaring — Te late afgifte van verklaring — Beginsel van gelijke behandeling — Beroep tot nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding)

(2010/C 274/49)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Radek Částa (Brussel, België) (vertegenwoordiger: L. Tahotná, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: B. Eggers en M. L. Jelinek, gemachtigden)

Voorwerp

Eenzijds, verzoek om nietigverklaring van het besluit van het EPSO om verzoeker niet toe te laten tot het mondelinge examen van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/107/07-LAW, omdat hij niet voldoet aan de voorwaarde van drie jaar ervaring in een hogere kaderfunctie en, anderzijds, veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een materiële en immateriële schadevergoeding aan verzoeker

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Časta zal alle kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 153 van 4.7.2009, blz. 51.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 4 mei 2010 — Fries Guggenheim/Cedefop

(Zaak F-47/09) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Tijdelijk functionaris — Niet-verlenging van overeenkomst — Artikel 11 bis van het Statuut — Artikel 1, zesde alinea, van bijlage II bij het Statuut — Functie van personeelsvertegenwoordiger — Verplichting van onpartijdigheid en onafhankelijkheid)

(2010/C 274/50)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Éric Mathias Fries Guggenheim (Straatsburg, Frankrijk) (vertegenwoordiger: M.-A. Lucas, advocaat)

Verwerende partij: Europees Centrum voor de ontwikkeling van de beroepsopleiding (vertegenwoordigers: M. Fuchs, gemachtigde, bijgestaan door B. Wägenbaur, advocaat)

Voorwerp

Nietigverklaring van het besluit van het CEDEFOP om verzoekers overeenkomst van tijdelijk functionaris niet te verlengen en, bij gebreke van herplaatsing, veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een vergoeding voor verzoekers immateriële schade

Dictum

1) Het beroep wordt verworpen.

2) Fries Guggenheim wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 153 van 4.7.2009, blz. 52.

Beroep ingesteld op 3 augustus 2010 — Mantzouratos/Parlement

(Zaak F-64/10)

(2010/C 274/51)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Andreas Mantzouratos (Brussel, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2009 niet tot de rang AD 13 te bevorderen alsmede van de besluiten om ambtenaren die over minder meritpunten dan verzoeker beschikken, tot die rang te bevorderen

Conclusies van de verzoekende partij

— nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2009 niet tot de rang AD 13 te bevorderen alsmede van de besluiten om ambtenaren die over minder merite (punten) dan verzoeker beschikken, tot die rang te bevorderen;

— verwijzing van het Europees Parlement in de kosten van de procedure.

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2010/C 274/44	Zaak T-336/10: Beroep ingesteld op 10 augustus 2010 — Abercrombie & Fitch Europe/BHIM — Gilli (GILLY HICKS)	29
2010/C 274/45	Zaak T-272/09: Beschikking van het Gerecht van 24 augustus 2010 — Pineapple Trademarks/BHIM — Dalmau Salmons (KUSTOM)	30
Gerecht voor ambtenarenzaken		
2010/C 274/46	Zaak F-45/07: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Voltallige zitting) van 1 juli 2010 — Mandt/Parlement (Openbare dienst — Ambtenaren — Overlevingspensioen — Artikel 79 van het Statuut — Artikel 18 van bijlage VIII bij het Statuut — Overlevende echtgenoot — Erkenning van hoedanigheid van overlevende echtgenoot aan twee personen — Reductie van 50 % — Gewettigd vertrouwen — Regel van overeenstemming)	31
2010/C 274/47	Zaken F-116/07, F-13/08 en F-31/08: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 7 juli 2010 — Tomas/Europees Parlement (Openbare dienst — Tijdelijke functionarissen — Artikel 2, sub c, van RAP — Ontslag — Vertrouwensband — Voorafgaande raadpleging van personeelscomité van Parlement — Geen raadpleging)	31
2010/C 274/48	Zaak F-97/08: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 1 juli 2010 — Füller-Tomlinson/Parlement (Openbare dienst — Voormalig tijdelijk functionaris — Beroepsziekte — Inbreuk op lichamelijke en psychische integriteit — Duur van de procedure tot erkenning van een beroepsziekte)	32
2010/C 274/49	Zaak F-40/09: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 1 juli 2010 — Časta/Commissie (Openbare dienst — Algemeen vergelijkend onderzoek — Niet-toelating tot mondeling examen — Verzoek om heronderzoek — Motiveringsplicht — Vereiste beroepservaring — Te late afgifte van verklaring — Beginsel van gelijke behandeling — Beroep tot nietigverklaring — Beroep tot schadevergoeding)	32
2010/C 274/50	Zaak F-47/09: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Derde kamer) van 4 mei 2010 — Fries Guggenheim/Cedefop (Openbare dienst — Tijdelijk functionaris — Niet-verlenging van overeenkomst — Artikel 11 bis van het Statuut — Artikel 1, zesde alinea, van bijlage II bij het Statuut — Functie van personeelsvertegenwoordiger — Verplichting van onpartijdigheid en onafhankelijkheid)	33
2010/C 274/51	Zaak F-64/10: Beroep ingesteld op 3 augustus 2010 — Mantzouratos/Parlement	33

Abonnementsprijzen 2010 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 100 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + cd-rom (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	770 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, cd-rom (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	400 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), cd-rom, verschijnt twee keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige cd-rom.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

In 2010 worden cd-formaten vervangen door dvd-formaten.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

NL